

KEMI-TORNION AMMATTIKORKEAKOULU

”Ei mua pelota se, että musta tiedetään niin paljon”

Blogin perustaminen yksityisyyden säilyttämisen näkökulmasta

Henna Kujala

Kulttuurialan opinnäytetyö
Viestinnän koulutusohjelma
Medianomi (AMK)

TORNIO 2011

TIIVISTELMÄ

Kujala, Henna 2011. ”Ei mua pelota se, että musta tiedetään niin paljon”. Blogin perustaminen yksityisyyden säilyttämisen näkökulmasta

Opinnäytetyö. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu. Kulttuuriala. Viestinnän koulutusohjelma. Sivuja 40. Liitteet 1.

Opinnäytetyössäni tutkin mikä on blogi, kuinka se on syntynyt ja mitä eri tyyliä se pitää sisällään. Omien kokemusteni kautta pohdin millaista on perustaa oma blogi ja ylläpitää sitä. Tavoitteenani on selvittää myös hyvän blogin ominaisuuksia sekä sitä millä seikoilla blogin pitäjä eli bloggaaja voi menestyä erottumalla muista bloggaajista. Syvennyn myös rajanvetoon avoimuuden ja julkisuuden välillä. Viimeisenä pohdin sitä, kuinka bloggaaja kokee vuorovaikutuksen lukijoidensa kanssa ja mitä niin positiivinen kuin negatiivinenkin kommentointi blogin pitäjälle merkitsevät. Tätä kaikkea tarkastelen bloggaajan yksityisyyden ja sen säilyttämisen näkökulmasta. Rajaan blogivalikoimaa oman kiinnostukseni mukaisesti tutkimalla lähinnä vapaa-ajalla ylläpidettäviä muoti- ja lifestyleblogeja.

Blogosfääri – eli bloggaajista ja heidän kommentoijistaan muodostuva yhteisö – kasvaa jatkuvasti. Suomalaisia blogeja listaavalle Blogilistalle rekisteröityy kuutisenkymmentä blogia päivässä. Lokakuussa 2011 blogihakemistosivustolla on yli 38 700 blogia. Haastattamani muotibloggaajan mukaan blogikulttuuri Suomessa on vasta aluillaan. Blogien sanotaan olevan uusi media.

Toiminnallinen opinnäytetyöni perustuu osittain produktiossaani eli opinnäytetyötäni varten perustettuun blogiin. Käsittelen oman blogini elinkaarta aina aloittamishaaveista päätöksentekoon ja blogin perustamiseen, sisällöntuottamisen haastavuuteen sekä lopulta innokkuuden puuttumiseen ja kirjoittamistahdin harvenemiseen. Tärkeänä tukirankana blogimaailman havainnoinnissa on myös erään menestyneen muotibloggaajan haastattelu. Muu lähdemateriaali koostuu muun muassa blogeja, verkkojulkaisuja, internetiä, sisällöntuotantoa sekä mediakasvatusta ja yksityisyyttä käsittelevästä kirjallisuudesta ja blogitietoutta jakavasta internetsivustosta. Olennainen osa lähdemateriaalia ovat myös valitsemani kategorian blogit.

Vaikka oman blogin perustaminen on blogitilin ja ulkoasun luomisen kannalta tehty helpoksi, vaatii sisällön tuottaminen ja rajaaminen yksityisyyden säilyttämisen näkökulmasta aikaa ja ajattelua. Mitä suosittumaksi bloggaaja tulee, sitä enemmän hänen on harrastettava itsesensuuria. Se, kuinka julkinen henkilö bloggaajasta tulee, riippuu taas tämän menestymisestä. Kukaan bloggaaja voi kuitenkin vetää itse rajan sille mitä paljastaa, esimerkiksi rajaamalla kuvia ja käyttämällä peitenimiä. Menestyneen muotibloggaajan haastattelun perusteella voidaan myös sanoa vuorovaikutuksen sekä ottavan että antavan. Parhaimmillan lukijoiden kanssa käydään pitkiä ja mielenkiintoisia keskusteluita, pahimmillaan ilkeä kommentointi ajaa bloggaajan kirjoittamaan vähemmän mielipiteitä herättävää tekstiä.

Asiasanat: Blogi, bloggaaja, yksityisyys, avoimuus, julkisuus, vuorovaikutus, kommentointi, muotiblogi, lifestyleblogi, blogosfääri, Blogilista, peitenimi

ABSTRACT

Kujala, Henna 2011. "I am not frightened, that people know so much about me." Keeping your privacy when setting up a blog

Bachelor's Thesis. Kemi-Tornio University of Applied Sciences. Business and Culture. Degree Programme of Media Arts. Pages 40. Appendix 1.

In my thesis I explore what a blog is, how it is born and what different kinds of blogs there are at the moment. Leaning on my own experiences I discuss what it is like to create and keep up a blog. My goal is to find out the features of a good blog and to find out which features can make a blogger stand out from other bloggers. I also made myself familiar with drawing the line between transparency and publicity of a blogger. Lastly I discuss how a blogger experiences the interaction between himself or herself and the readers, and what positive and negative commenting mean to a blogger. I explore this all from a blogger's privacy point of view. I limit the blog range according to my own interests by researching mainly non-professional fashion- and lifestyle-blogs.

Blogosphere – a community consisting of bloggers and the people commenting their blogs – is growing constantly. Blogilista, which is a website that lists Finnish blogs, gets approximately 60 new blogs on their list every day. In October 2011 Blogilista had over 38700 blogs on its list. A Fashion-blogger who I interviewed thinks that the blog culture in Finland is just emerging. Blogs are nowadays considered as a new media.

This functional thesis is partly based on my product-part which is a blog I set up to be a part of my thesis. I discuss my own blog's life cycle from just a dream of my own blog to setting up a blog, to the challenges creating contents and finally to a lack of enthusiasm and ending up posting increasingly rarely. On discussing the world of blogs I strongly lean on an interview of a successful fashion-blogger. As a source material I also use literature concerning blogs, web publications, the Internet, creating contents, media education and privacy. I also utilize a website that delivers blog knowledge. Among the major source materials are also the blogs of a category I have chosen to discuss.

Despite the fact that setting up one's own blog has been made easy, concerning creating a blog account and a working with a blogs outfit, it takes a lot of time and thinking to be able to maintain one's privacy when creating and confining contents. The more famous a blogger gets the more he or she has to think what to post on his or her blog. After all it is all up to the blogger himself or herself to decide how public person he or she becomes. Each blogger can however draw a line between what to reveal on himself or herself by cropping the images on a blog or by using an alias etc. Leaning on an interview of a successful fashion-blogger it can be said that the interaction between the blogger and the blog readers has its pros and cons. In the best case a blogger can have long and interesting conversations with the readers, whereas in the worst case hurtful commenting can lead to less opinion-inspiring writings by a blogger.

Key words: Blog, blogger, privacy, openness, publicity, interaction, commenting, fashion-blog, lifestyle-blog, blogosphere, Blogilista, alias

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1 JOHDANTO.....	5
2 BLOGIT OVAT UUTTA MEDIAA.....	7
2.1 Blogin määritelmä	7
2.2 Blogin historiaa.....	8
2.3 Suomen blogosfääriä	9
2.3.1 Joitain blogilajityyppejä	9
2.3.2 Tarkastelemani blogikategoria	11
2.3.3 Tarkastelemani blogikategorian kohdeyleisö	12
3 OMAN BLOGIN PERUSTAMINEN.....	13
3.1 Blogin perustamista hidastavat esteet.....	13
3.2 Blogipäätöksen punnitseminen.....	14
3.3 Blogialustan valitseminen sekä tilin ja nimen luominen	15
3.4 Blogin ulkoasun suunnittelu ja toteutus.....	17
4 SISÄLLÖNTUOTANTOA YKSITYISYYTTÄ UNOHTAMATTA.....	19
4.1 Sisältöä blogiin sanoin ja kuvin.....	19
4.2 Sisällöntuotanto yksityisyyden ja avoimuuden näkökulmasta	22
4.3 Sisällöntuotanto erottumisen näkökulmasta	24
4.4 Bloggaaja julkisuuden henkilönä.....	26
5 HYVÄ JA PAHA VUOROVAIKUTTEISUUS.....	28
5.1 Bloggaaminen on sosiaalista	28
5.2 Lukijan ja kirjoittajan välinen suhde	29
5.3 Kommentointimahdollisuus antaa ja ottaa	30
5.4 Vuorovaikutteisuuden puute tappaa blogin	32
6 POHDINTA	33
LÄHTEET	36

1 JOHDANTO

”Toisten elämän seuraaminen on ihmisille nykyään – no, ei nyt ihan perustarve, mutta kyllä se kiinnostaa kaikkia. Siihen on neljä syytä. Pitää olla joku ketä ihailta, vihata, tai joku kenestä ärsyyntyä tai tulla tosi iloiseksi. Vaikka ainahan se riippuu siitä, että millä tuulella lukija on. Mutta viihdearvo, mä sanoisin että se perustuu siihen.” – Muotibloggaaja (2011.)

Toisten elämä tuntuu kiinnostavan blogien lukijoita yhä enemmän – kaikki aikaansa seuraavat henkilöt lukevat ja kirjoittavat blogeja. Blogimaailmassa kiinnostavaa on ennen kaikkea rajanveto yksityisyyden ja julkisuuden välillä. Kuinka oman yksityisyytensä voi säilyttää niin, ettei bloggaaminen aiheuta haittaa omalle yksityiselämälle ja miten suojella omia henkilökohtaisia asioitaan ilman, että avoin kerrontatapa kärsii ja lukijat karsiutuvat? Tarkastelen siis blogin perustamista yksityisyyden säilyttämisen näkökulmasta käyttäen pohjana opinnäytetyöni produktiosaa eli opinnäytetyötäni varten perustettua blogia.

Syyt bloggaamiseen lähtevät jokaisesta henkilöstä itsestään, mutta yleisiä syitä lienevät paitsi halut toteuttaa itseään myös tarve saada lukijoiden huomiota (Muotibloggaaja 2011). Kaikkensa antamalla – eli kasvonsa paljastamalla ja nimensä kertomalla – lukijoilta varmasti mainittua huomiota sataakin. Kiinnostavaa on siis myös se, millaisia vaikutuksia lukijoiden kommentteilla on bloggaajaan. Omista henkilökohtaisista asioista kirjoitettaessa lienee kielteinen palaute bloggaajalle ikävä ja pakollinen kaupanpäällinen – ja aiheellinen syy yöunien menetykselle. Yksi ilkeä kommentti vastaa nimittäin kymmentä hyvää kommenttia. (Muotibloggaaja 2011.)

Koska blogit ja bloggaaminen on aiheena laaja, rajaan tässä työssäni tarkastelukantaani paitsi jo mainitun yksityisyyden säilyttämisen, myös blogikategorian mukaan. Valitsemani blogilajityyppi on siis muoti-, tyyli-, ja lifestyle-blogit. En tule käsittelemään mainittuja aiheita itsessään, aiheajaus ainoastaan rajaa niiden blogien määrää, joita tarkastelen ja joiden pohjalta teen tulkintoja.

Idea opinnäytetyöhöni tuli, kun pohdin asioita, jotka jo kuuluvat jokapäiväiseen elämään ja joihin suhtaudun intohimolla. Kiinnostukseni blogeihin alkoi joitakin vuosia sitten, jolloin ystäväni suositteli minulle erästä muotiblogia. Siitä lähtien blogien lukeminen on ollut itselleni yksi ajanviettotapa. Haastatteleman muotibloggaaja kertoo saadun lukijapalautteen perusteella, että juuri hänenkin lukijansa seuraavat hänen blogiaan nimenomaan viettääkseen aikaa ja ”rentoutuakseen työpäivän jälkeen tietokoneen äärellä. Silloin avataan mieluisimmat blogit ja aloitetaan surffailu kenkien, kosmetiikan ja asukokonaisuuksien maailmassa”. (Muotibloggaaja 2011.)

Opinnäytetyöni produktiossa eli Hemppiksen blogihommat -niminen blogini oli toiminnassa 15.4.2011 – 1.11.2011. Tuona aikana julkaisin ainoastaan kuusi blogikirjoitusta. Blogin perustamisen ja ylläpitämisen kautta sain kuitenkin jonkinlaisen käsityksen siitä, mitä on yksityisyyden säilyttäminen blogin perustamisen ja ylläpitämisen yhteydessä. En rajannut blogini sisältöä, vaan pyrkimyksenäni oli kirjoittaa blogiin tavallisia arkipäiväisiä asioita kepeällä ja raikkaalla tavalla.

Tärkeänä lähteenä opinnäytetyössäni on erään menestyneen muotibloggaajan haastattelu. Myös blogeja, bloggaamista, verkkojulkaisuja, internetiä, sisällöntuotantoa, sekä mediakasvatusta ja yksityisyyttä käsittelevät teokset kuuluvat lähdemateriaaliini. Koska blogimaailma on alati muuttuva ja päivittyvä ala, on suurin osa tuoreimmasta tiedosta internetistä. Siksi myös hyvin suuri osa keräämästäni tiedosta on peräisin erilaisilta blogeihin ja bloggaamiseen liittyviltä internet-sivustoilta tai bloggaamisesta kirjoittavien bloggaajien blogeista. Jotta tarkasteluni olisi mahdollisimman realistinen, olen kerännyt aiheeseen liittyviä ajatuksia myös bloggaajien teksteistä. Opinnäytetyössäni myös oma-kohtaiset kokemukset blogini perustamisesta ja ylläpitämisestä sävyttävät päätelmien tekemistä.

Aluksi perehdyn bloggaamisen perusteisiin selvittämällä termejä, historiaa, blogiluokituksia ja kohderyhmiä. Seuraavaksi syvennyn oman blogin perustamiseen niin nimeämisen ja ulkoasun suunnittelun kuin sisällöntuotannonkin kannalta. Tavoitteenani on selvittää myös hyvän blogin ominaisuuksia sekä sitä millä seikoilla bloggaaja voi menestyä erottumalla muista bloggaajista. Lopuksi pohdin vuorovaikutteisuuden hyviä ja huonoja puolia bloggaajan näkökulmasta. Tarkastelukulmina kaikissa aihealueissa ovat erityisesti yksityisyys ja avoimuus.

2 BLOGIT OVAT UUTTA MEDIAA

”Omaa blogia on tosi vaikea luokitella. Mä olen kiinnostunut kaikesta ja mä haluan kirjoittaa kaikesta, monesta asiasta. Mä en vois ikinä kirjoittaa pelkistä vaatteista, se alkais pidemmän päälle tylsistyttämään. Mutta en mä vois kirjoittaa pelkkiä mielipiteitäkään. Kaikkea pitää olla tasapainossa.” – Muotibloggaaja (2011.)

2.1 Blogin määritelmä

Internetin tietosanakirja Wikipedian mukaan mikään yksittäinen seikka ei tee blogista blogia. Sen sijaan on tiettyjä blogille tyypillisiä piirteitä, jotka yhdessä muodostavat blogin. Blogi on siis verkkosivu tai –sivusto, jolla yksi tai useampi kirjoittaja voi julkaista tekstiä, kuvaa ja ääntä. Blogin kirjoittajaa kutsutaan bloggaajaksi tai bloggariksi. Ajankohtaisuus, henkilökohtaisuus ja spontaanius ovat myös tyypillisiä blogin tunnusmerkkejä. (Wikipedia 2011a.) Myös Anja Alasilta selittää blogin monen asian summaksi. Hän listaa tärkeimmiksi seikoiksi paitsi blogikirjoitusten kommentointimahdollisuuden, myös kirjoitusten julkaisun päiväjärjestyksessä uusimman ollessa ylimpänä. (2009, 20.)

Katleena Kortesus kehuu blogia verkon parhaaksi ilmenemismuodoksi, sillä siinä korostuu yksilön ilmaisuvapaus, vapaa tiedonvälitys, vuorovaikutteisuus lukijoiden kanssa sekä yhteisöllisyys. Kortesus kuvailee blogia lähinnä esimerkillisen bloggaajan ominaisuuksien kautta. Hänen mielestään hyvä bloggaaja muun muassa päivittää blogiaan vähintään kerran viikossa pitäen kirjoitustahdin samalla tasaisena ja ilmoittaen lukijoilleen mahdollisista blogitauoista. Hyvä bloggaaja myös rajaa blogilleen tietyn aihepiirin ja pyrkii pysymään siinä. Hän käyttää tekstiä ja kuvia sopivassa suhteessa, aihepiirin mukaisesti. Erinomaiseen blogiin on lisäksi rakennettu lukijoita houkuttavia ja koukuttavia syöttejä ja jokainen postaus on lopetettu nasevaan huomioon tai yhteenvetoon. Kortesus puhuu postaamisesta, joka tarkoittaa siis blogin päivittämistä eli blogikirjoittamista. Postaaminen on blogimaailmassa vakiintunut sana kuvaamaan blogipäivityksen julkaisemista. (Kortesus 2009, 59-60.)

2.2 Blogin historiaa

Blogi sanana juontaa juurensa englannin kielen sanasta weblog. Blogi lienee jo kielemme vakiintunut termi, vaikka rinnalla kulkevat yhä termit weblogi, loki ja nettipäiväkirja. (Wikipedia 2011a.)

Mainitun weblog-käsitteen isänä pidetään Jorn Bargeria, joka alkoi vuonna 1997 kutsua pitämäänsä verkkosivustoa termillä weblog. Blogoja kuitenkin oli jo ennen varsinaisen käsitteen käyttöönottoa. Suomessa oli joitakin pioneereja, jotka aloittivat nettipäiväkirjan pitämisen omilla kotisivuillaan. Nykään päiväkirjan julkaiseminen netissä on vain yksi bloggaamisen alalajeista. Oikean termin ja kirjoitustavan lisäksi blogin historiaan kuuluu ratkaisevana tekijänä myös tekniset ratkaisut ja niiden helpottuminen. Bloggaajille suunnitellut palvelut madaltavat julkaisukynnystä ja takaavat oman blogin helpon ylläpidon. Juuri se on blogin elinehto. (Alasilta 2009, 66-69.)

Aluksi blogilla tarkoitettiin yhden ihmisen kirjoittamaa julkista päiväkirjaa. Myöhemmin lisättiin mahdollisuus kommentoida blogissa olevia kirjoituksia. Osa blogeista on pitkiäkin keskusteluja sisältäviä keskustelufoorumeita, mutta ominaista blogille on ”taustavoima”, eli keskusteluja teksteillään pohjustava pääkirjoittaja, blogin ”omistaja”. (Korpela 2007, 286.)

Blogien alkutaipaleella ominaista oli myös nykyistä anonyymimpi bloggaaminen. Haastattelemani muotibloggaaja muistelee lukeneensa vuosia sitten blogeja, joissa kasvot rajattiin kuvasta pois ja varottiin henkilöllisyyden ja henkilökohtaisten asioiden paljastumista. (2011.) Bloggaaja saa kuitenkin itse valita, kuinka paljon hän itsestään paljastaa. Osa bloggaajista esiintyy täysin omilla kasvoillaan ja omalla nimellään, toiset verhoutuivat esimerkiksi nimimerkin taakse (Tiedottaja 2011). Blogin pitäjä voi halutessaan valita tavan korvata lähipiirinsä ihmisten nimet eri kiertoilmauksilla. Yleisimpiä ovat pelkän erisnimen, nimen etukirjaimen tai pseudonyymien, eli niin sanotun sala-, peite-, tai taiteilijanimen (Wikipedia 2011b), tai suhteen perusteella nimeäminen. (Niemi-Pynttari 2007, 363.)

2.3 Suomen blogosfääriä

Wikipedia kertoo blogien edustavan aivan uudenlaista mediaa ja kuvailee blogien pitäjien ja kommentoijien muodostavan yhteisön nimeltä blogosfääri. (Wikipedia 2011a.) Englanninkielen sanasta *blogosphere* käännetty blogosfääri tarkoittaa blogien ja niiden kirjoittajien muodostamaa yhteisöä, jota kutsutaan myös blogistaniksi. Blogosfääri on siis ikään kuin uusi media, jossa bloggaajat paitsi kirjoittavat omia blogejaan, seuraavat ja kommentoivat muiden blogeja myös viittaavat teksteissään muiden blogeihin. (Avkymppin Wiki 2011.) Tuomas Kilpi nimeää blogosfäärin miljoonia ihmisiä ympäri maailman tavoittavaksi ”mahtavaksi julkisuuskoneistoksi” (2006, 25).

Blogosfääriin olennaisena kuuluvat blogialustat ja –palvelut helpottivat internetissä tapahtuvaa julkaisemista 2000-luvulla niin paljon, että jokainen tietokoneenkäyttötaitoinen pystyi halutessaan perustaa oman blogin (Kilpi 2006, 4). Blogipalveluita ja –alustoja on useita, mutta periaate niissä kaikissa on sama (Wikikirjasto 2011). Mediayhtiö Alma Median omistama Vuodatus on kotimainen blogi- ja yhteisöpalvelu, jolle rekisteröityminen on ilmaista (Vuodatus 2011). Hakukoneyhtiö Google omistaa puolestaan Bloggerin, joka on yksi suosituimmista blogipalveluista (Wikikirjasto 2011a).

2.3.1 Joitain blogilajityyppejä

Coco-bloggaajanimellä kulkeva valokuvablogin pitäjä kirjoittaa iloitsevana siitä, että päiväkirjan omainen blogi jää hänelle muistoksi, ”kuvakirjamaiseksi tsekkaukseksi elämänvarsista ja sisustusintoiluista” (Cocosweetdreams 2011a). Nettipäiväkirja ei kuitenkaan välttämättä ole osuva termi kuvaamaan blogeja, sillä se on vain yksi blogityylilaji. Se, onko blogi ikään kuin internetissä julkaistava päiväkirja, on monisäikeinen asia. Anja Alasilta sanoo etteivät blogi ja päiväkirja ole toistensa synonyymejä, mutta lisää internetpäiväkirjan voivan olla yksi blogimuoto (2009, 20). Blogipalvelu Blogger kuvailee blogia samanaikaisesti paitsi henkilökohtaiseksi päiväkirjaksi ja omien mielteiden kokoelmaksi, myös ryhmätyövälineeksi ja uutishuoneeksi. (Blogger 2011a.)

Suomalaisia blogeja listaava Blogilista listaa blogit käyttäjiensä kategorisoinnin mukaan:

- Blogit, blogaaminen
- Design, sisustus
- Elämä, arki
- Elokuvat, tv, teatteri
- Huumori, ajanviete
- Ihmissuhteet, parisuhteet
- Käsityöt, kädentaidot, askartelu
- Kirjallisuus, kirjoittaminen
- Kulttuuri
- Lemmikit, eläimet
- Markkinointi, mainonta
- Matkailu, matkat
- Media, internet
- Muoti, vaatteet, tyyli
- Musiikki
- Opiskelu
- Paikallisuus
- Perhe, lapset
- Poliitiikka, yhteiskunta
- Ruoka, juoma
- Taide
- Tekniikka, IT, tech
- Ulkomaat, ulkosuomalaiset
- Urheilu, kuntoilu
- Valokuvat, kuvat

Pääpiirteittäisen luokittelun lisäksi Blogilista jakaa jokaisen kanavan sisältämät blogi-luokat vielä bloggaajien kuvailemien asiasanojen mukaisesti. (Blogilista 2011b)

Kuten Anja Alasilta teoksessaan kirjoittaa, Blogilista ei kata kaikkia aiheita, mutta se on omiaan kertomaan sen, kuinka monista asioista ihmiset haluavat ja ovat valmiita kirjoittamaan (2009, 39).

Blogien luokittelu on paitsi haastavaa, myös kyseenalaistettavissa. Mikään korkeampi taho ei tarkasta vastaavatko blogin kategoria ja sisältö toisiaan, eikä mikään sääntö pakota bloggaajaa pysymään koko bloggaamisaikansa samassa kategoriassa. Tästä hyvänä esimerkkinä toimii bloggaajanimeä Coco käyttävä bloggaaja, jonka blogi kulki alkuun nimellä lifestyle-blogi. Kyseisen kategorian hän oli valinnut muiden esimerkkiä seuraamalla. Blogattuaan noin 1,5 vuotta hän alkoi pohtia bloginsa sisällön ja kategorian vastaavuutta ja vaihtoi luokituksen lifestylestä valokuva-blogiin. Blogissaan hän kuvaa luokitteluprosessia haastavaksi, mutta kokee valokuva-blogin vastaavan enemmän todellisuutta. (Cocosweetdreams 2011b.)

2.3.2 Tarkastelemani blogikategoria

Oma kiinnostukseni ja tarkasteluni kohde on Blogilistalla muoti, vaatteet, tyyli -kanavan nimellä kulkeva kategoria. Kanavaan kuuluu yli kaksitoistatuhatta blogia, joille on annettu jokin kategoriaan liittyvä sana. Näitä ovat esimerkiksi muotisuunnittelijat, muoti-blogi, tyyliblogi, fashion ja katumuoti. (Blogilista 2011c.)

Haastattelemani muotibloggaaja kuvaa tyyli-suunnan nimeämistä vaikeaksi. Hänen bloginsa toimii muotiblogi-kategoriassa, mutta kirjoittaja itse mieltää luokitellun nimen turhan suppeaksi verrattuna sisältöön. Muotiblogi-nimi antaa hänen mukaansa kuvan siitä, että blogin sisältö rajoittuu ainoastaan muotiin ja vaatteisiin. Ulkomaisissa muotiblogeissa niin tapahtuukin, joten osuvampi termi tuhansien kotimaisten muotibloggajien blogeja kuvaamaan olisi kategoria nimeltä lifestyle- eli elämäntapablogi. Muotibloggaaja sanoo lifestylen olevan kuitenkin useille blogiharrastajille, niin lukijoille kuin kirjoittajillekin, vieras ja vähän käytetty sana. (Muotibloggaaja 2011.) Muoti- ja lifestyle-blogit niputetaan siis paitsi yleisesti, myös tässä opinnäytetyössäni samaan kategoriaan.

Liian tarkka kategorian nimeäminen tai aihealueen rajaaminen on useiden bloggaajien mielestä turhaa. Esimerkiksi K-nimeä käyttävä bloggaaja kirjoittaa, että on vaikea luoki-

tella blogia, joka sisältää kodinsisustamista, vaatteita ja oman lapsen elämää. K kirjoittaa, että laajan aihekaalan vuoksi luokittelua ja kategorisointia tärkeämpää on se, että blogi on kirjoittajansa näköinen. (Kaikkimitähalusin 2011a.)

2.3.3 Tarkastelemani blogikategorian kohdeyleisö

Eräs bloggaamisesta kirjoittava bloggaaja analysoi hyvän blogin rakennusaineita. Hän listaa yhdeksi kohdeyleisön rajaamisen. Nimellä Maura kulkeva bloggaaja kehottaa kohdentamaan blogin tietylle, ennakkoon mietitylle kohdeyleisölle, jonka tarpeiden mukaan blogiin kirjoitettavat aiheet sitten mietitään. (Ideahautaamo 2011.)

Haastattelemani muotibloggaaja arvioi yhdeksi kohderyhmään kuulumisen kriteerikseen, että pystyy jollain tapaa samaistumaan kirjoittajaan. Kohderyhmään kuuluvassa on herättävä tunteita blogin kirjoittajaa ja hänen kirjoitustyyliään kohtaan. Varsinkin nuoremmille lukijoille on hänen mukaansa tärkeää, että he voivat ihailia ja ”katsoa bloggaajaa kunnioittavasti ylöspäin”. Mikäli näin ei tapahdu, nuoremmat lukijat putoavat lukijakunnasta nopeasti pois. Muotibloggaaja on tyytyväinen, etteivät kaikkein nuorimmat lukijat lukeudukaan hänen seuraajiinsa, sillä ilkeimmät kommentit tulevat juuri heiltä. (2011.)

Eräs toinen suosittu bloggaaja puolestaan sanoo blogin olevan kaverillinen. Mikäli lukija ajattelee asioista samalla lailla kuin kirjoittaja, uskoo lukija kirjoittajaa, ikään kuin kaveriaan. (Image 2/2011.) Tarkasteltaessa Blogilistan muoti, vaatteet, tyyli –kanavan bloggaajia, voi pikaisesti analysoida kirjoittajakunnan olevan nuoria naisia. Voisi olettaa heidän kirjoittavan pääpiirteittäin omalle ikäryhmälleen. Ikää tärkeämpi kriteeri ovat kuitenkin yhtenäiset tavoitteet ja kiinnostuksenkohteet, sillä ne luovat ihmisten välisiä kontaktiverkostoja ja sitä kautta yhteisöjä (Mäkinen 2009, 85).

3 OMAN BLOGIN PERUSTAMINEN

”Kun mun kuva oli parin suosituksen muotibloggaajan blogissa, kaikki alkoi kysellä, että kuka tuo tyttö on? Kaikki oli kauheen kiinnostuneita. Mä kelasin, että se on nyt tai ei koskaan. Mä menin ja perustin äkkiä oman blogin, kirjoitin jotain kolme postausta sinne, että olis joku tavallaan käyntikortti. Sit mä linkkasin sen ja kirjoitin että kuvissa oleva tyttö oon mä. Ensimmäiset lukijat tuli pelkästään niiden kahden blogin kautta.” - Muotibloggaaja (2011.)

3.1 Blogin perustamista hidastavat esteet

Wikikirjaston mukaan tyypillinen bloginlukija etenee harrastuksessaan blogien kommentoimisen kautta oman blogin perustamiseen (Wikikirjasto 2011b). Haastattelemallani muotibloggaajalla idea omasta blogista hautoi juuri samalla lailla kuin itselläni. Useita vuosia jatkuneen blogien lukemisen seurauksena ajatuksissa alkoi muhia ajatus omasta blogista (2011).

Oman blogin perustamisen esteenä toimi itselläni pelko yksityisyyden menetyksestä sekä turhan avoimuuden aiheuttamista riskeistä. Työelämän ja sosiaalisen median yhdistämisessä on omat rajoitteensa ja haasteensa, siitä kertovat useat uutisotsikot esimerkiksi yhteisöpalvelu Facebookin käyttäjien tavasta kirjoittaa omaan profiliinsa tilapäivituksen (Facebook 2011) arkaluontoisiin työasioihin liittyen. Irtisanomisten määrä kertoo väistämättä yhteisöpalveluiden käyttäjien huolimattomasta tyylistä käsitellä vaikkapa työyhteisöä ja sairauslomia omassa profiilissaan. (Yle Uutiset 2009.)

Toinen ja samalla suurin hidaste blogin perustamiselle liittyi omaan yksityiselämään. Vanhemmuuden myötä oman perheen ja varsinkin oman lapsen henkilökohtaisten asioiden suojeleminen ja salassapito ovat nousseet itselleni tärkeiksi asioiksi. Netissä julkaistavien asioiden julkisuus ja se, että materiaalini on kaikille maailman netinkäyttäjille avoina, tuntui perhettäni uhkaavalta tekijältä. Perheemme kuvat kun eivät näkyisi vain omalle tuttavajoukolle (Mannerheimin Lastensuojeluliiton Vanhempainnetti 2011). Pelkäsin, että mikäli paljastan lapseni nimen ja kuvan kaikille avoimessa blogissa, aiheutan hänelle harmia joko nyt tai tulevaisuudessa. Onhan valokuvan julkaisijan huolehdittava siitä,

että kuvan kohteiden yksityisyydensuoja toteutuu riittävällä tavalla. (Tietosuoja 2005). Lopulta päätin unohtaa pelot, sillä bloggaajan ei tarvitse paljastaa kaikkea. Yksi keino siihen on nimien ja muiden tunnistetietojen peittäminen, eli tarkemmista yksityiskohdista pelkkiin tosiasioihin keskittyminen (Niemi-Pynttari 2007, 360).

Haastattelemani muotibloggaajaa sen sijaan ei huoletanut yksityisyydensuojaan liittyvät asiat. Hän kertoo pelänneensä alkuun ainoastaan teknisen osuuden vaikeutta. Lopulta pelon voittivat oikean tilaisuuden koittamisen lisäksi aiemmin käyty ohjelmointikursikoulutus sekä kokemus nettisivujen toimittamisesta. (2011.)

3.2 Blogipäätöksen punnitseminen

”Valitettavasti mitään selkeää ohjetta blogikirjoittamisen aloittamisesta ei ole”, kirjoittaa Ilpo Ryyänen bloggaamista käsittelevässä blogissaan. Bloggaus.fi-sivustolleen hän on kuitenkin listannut ohjeita, joista saattaa olla apua oman blogin perustamisessa. Ensimmäinen askel on bloggaamisen aloittamisen kyseenalaistaminen. Ryyänen korostaa syitä blogin perustamiselle olevan yhtä monta kuin bloggaajiakin, mutta miksi-sanan esittäminen on joka tapauksessa tarpeen, etenkin pitkäjänteistä bloggaamista ajatellen. Bloggaamisen syyn nimeäminen ja sen ajoittainen muistaminen estävät blogin unohtamista ja sen myötä harrastuksen hiipumista. (Bloggaus 2011a.) Yhtenä motiivina bloggaamisen aloittamiselle voi olla virran mukana meneminen. ”Jos ystäväsi, sukulaisesti, tuttavasi, kilpailijasi ja asiakkaasi bloggaavat, niin onko sinulla varaa jäädä tämän verkoston ulkopuolelle?”, kysyy Tuomas Kilpi. (2006, 25.)

Haastatteleman muotibloggaajan lopullisena päätöksenteon avittajana toimi niin sanottusti se, että hän sattui olemaan oikeassa paikassa oikeaan aikaan. Hän ymmärsi sen, että mikäli hän aikoo toteuttaa blogihaaveensa ja vieläpä menestyä siinä, on hänen tehtävä se juuri sillä hetkellä. (2011.) Omassa tilanteessani opinnäytetyö näytteli suurta osaa siinä, että lopulta päädyin blogin perustamiseen. Koulutyön varjossa blogin sisällöllä, lukijamäärällä tai menestyksellä ei olisi väliä, vaan ainoastaan sillä, että todella toteutan blogin teoksena. Eli perustan blogin, tuotan sinne sisältöä ja lopuksi suljen sen.

3.3 Blogialustan valitseminen sekä tilin ja nimen luominen

Erilaisia blogialustoja on paljon. Tulevan bloggaajan on vain osattava valita niistä omalle käytölleen sopivin vaihtoehto. Oma teknologinen osaaminen on yksi niistä asioista, jotka alustaa valitessa kannattaa ottaa huomioon. (Bloggaus 2011b.)

Blogi-urakkani lähti liikkeelle blogipalvelun valitsemisesta. Itselleni Googlen alaisena toimiva Blogger-palvelu oli alusta alkaen ainut vaihtoehto, olihan sen tunnusmerkkinä toimiva blogspot.com –pääte blogin nimen lopussa tullut minulle tutuksi jo blogienlu kuharrastuksen myötä. Sivujen selkeys vakuutti minut myös siitä, että Bloggerin kautta oman blogin perustaminen olisi vaivattominta ja parhaiten ohjeistettua. Haastatteleman muotibloggaaja uskookin hyvän ohjeistuksen madaltavan potentiaalisten muotibloggajien kynnystä perustaa oma blogi (2011).

Seuraava työvaihe oli Google-palveluissa välttämättömän Google-tilin luominen (Blogger 2011b). Henkilötietojen täyttämisen lisäksi tilin saaminen edellytti Bloggerin palveluehtojen hyväksymisen. Ehdoissa kuvaillaan Bloggeria verkkojulkaisupalveluna ja eritellään muun muassa oikeaa käyttötapaa, tekijänoikeuksia sekä Bloggerin käyttöä koskevia yleisiä käytäntöjä. Palveluehdot hyväksymällä käyttäjä esimerkiksi sitoutuu vastaamaan kaikesta blogissaan julkaisemasta materiaalista. (Blogger 2011c.)

Google-tilin luotuani siirryin kehittelemään Bloggerin käyttöänoton seuraavana vaiheena olevaa blogin nimeä. Blogin nimeä pohdittaessa tulisi miettiä ainakin blogin aihetta, tyyliä, kohderyhmää ja lopullista tavoitetta, sillä blogin nimi on informatiivinen, auttaa tavoitteiden saavuttamisessa ja heijastelee blogin syvintä olemusta (Bloggaajat 2010a).

Yksityisyyden säilyttämisen näkökulmasta nimimerkin alla bloggaaminen lienee järkevin vaihtoehto. Tuomas Kilpi kuitenkin kyseenalaistaa nimimerkin tuomaa suojaa, sillä todellisen nimettömyyden säilyttäminen on internetissä vaikeaa. Jokaisen internet-verkkoon kytketyn tietokoneen yksilöivä internetin yhteyskäytäntö- eli IP-osoite (Wikipedia 2011c), tallentuu useille sivustoille. Lisäksi viranomaisilla on oikeus saada tarvittaessa teletunnistetiedot eli puheluista, teksti- ja sähköpostiviesteistä sekä internetyhteyksistä syntyvät lähettäjä-, vastaanottaja- ja aikatiedot (Wikipedia 2011d). Nimettömyys sotii myös bloggaamisen perusajatuksen kanssa, kirjoittaahan bloggaaja hänelle itsel-

leen tärkeistä asioista – eli kertoo hyvin paljon omasta itsestään. Kilpi muistuttaakin, että anonyymien bloggaajien on syytä varautua siihen, että hänet saatetaan joskus tunnistaa. Poistettukaan aineisto ei välttämättä katoa heti internet-sivuilta, vaan suljetutkin sivut saattavat jäädä elämään sivustojen välimuistiin. (2006, 34.)

Moni bloggaaja aloittaa bloginsa perustamisen ja ylläpitämisen kiireellä (Bloggaajat 2010b). Tämä saattaa omalta osaltaan vaikuttaa siihen, että bloggaaja ei jonkin ajan kuluksi ole tyytyväinen bloginsa nimeen. Esimerkiksi Oceanchild-nimellä kirjoittava bloggaaja kuvailee tyytymättömyyttään aikanaan käymäänsä nimenvaihtoprosessiin ja olisi valmis vaihtamaan sen paremman nimen keksittyään (Oceanchild87 2011). Vaikkei nimen keksiminen hätäinen ratkaisu olisi blogin alkuvaiheessa ollutkaan, saattaa nimi blogiminän kasvaessa alkaa tuntua liian pitkältä, monimutkaiselta ja vaikealta muistaa. Näin kuvailee kirjablogia pitävä Kaisa, joka vuoden blogattuaan vaihtoi nimensä lyhyempään ja omasta mielestään parempaan. (Kannestakanteen 2011.)

Koska en suhtaudu blogeihin kovin suurella vakavuudella, en nähnyt blogini nimeämisen eteen suurta vaivaa. Sen sijaan laadin itselleni omakohtaiset, oman blogini nimeämiseen liittyvät kriteerit, joiden perusteella nimen loin. Ensinnäkin sen oli muistettava etunimeäni. Toiseksi nimen oli oltava yksinkertainen ja suomenkielinen. Kuten haastatteleman muotibloggaajakin asian ilmaisee, pitkä ja vieraskielinen nimi tuskin jää kenenkään mieleen. Vaikeaa englanninkielistä sanontaa voi lisäksi olla vaikea lausua. (2011.) Helppo lausuminen, muistaminen ja kirjoittaminen takaavat sen, että lukija voi mahdollisesti nimen jo unohdettuaan, löytää blogin pelkän muistikuvan avulla (Bloggaajat 2010a).

”Raflaavuus ja menevyys” olivat haastatteleman muotibloggajan nimikriteereinä (2011), itselläni kolmantena kohtana suomenkielisyyden jälkeen tuli kepeys ja huumori. Neljäntenä kriteerinä omalla listallani oli Bloggaajat-sivustonkin listaama blogin tyyli (2010a). Koska halusin tuottaa sisältöä niin sanotusti pilkettä silmäkulmassa, kehittelemäni blogini nimenkin tämän teeman ja aiheen mukaisesti. Lisäksi, koska blogini sisältö ja luokitus eivät aloittaessanikaan olleet itselleni vielä selvinneet, en halunnut rajata nimellä blogini tulevaa sisältöä, vaan jättää nimen epäselväksi, kevyeksi sekä luokittelemattomaksi.

Kriteereistäni tärkein oli yksityisyyteni vaaliminen eli osittainen salassapysyminen. Niin sanotusti ”mitäänsanomattomalla” nimellä tuntemattomien olisi haastavampi etsiä tai muistaa blogiani. Tein siis juuri päinvastaisesti kuin bloggamiseen ohjeita antavat sivustot neuvovat. Blogin nimen valintaan kun tulisi vaikuttaa myös se, minkä tyyllisiä lukijoita bloggaaja blogiinsa haluaa, sillä erilaisilla sanavalinnoilla vaikutetaan erilaisiin ja eri ikäisiin lukijoihin. (Bloggaajat 2010a.) Oman blogini nimeksi valikoitui siis lyhyehkön pohdinnan jälkeen Hemppiksen blogihommat.

3.4 Blogin ulkoasun suunnittelu ja toteutus

Blogin ulkoasun suunnittelu ja valinta ovat ensimmäisiä ja tärkeimpiä asioita, joista blogin perustajan on aloitettava (Blogivihjeet 2010). Aloittelevien bloggaajien erheisiin listataan hätäisen nimen keksimisen lisäksi liian raskaan ulkoasun suunnittelu. Täyteen ahdettu sivupalkki, loputtomat kategorialistat ja blogin ominaisuuksien luetteloiminen tuskin miellyttävät blogin lukijaa. (Bloggaajat 2010b.) Haastatteleman muotibloggaaja kertookin tahtoneensa blogilleen selkeän ulkomuodon (2011). Sama tavoite oli itselläni.

Bloggerin muokkaustyökaluilla niin uusi, ensimmäistä blogiaan kasaava, kuin vanha jo olemassa olevaa blogiansa muokkaava bloggaaja voivat luoda blogisivunsa helposti (Blogger 2011d). Suunnittelutyökalulla edetään niin, että ensin valitaan itseä miellyttävä, omaan blogityyliin sopiva malli ja siirrytään tämän jälkeen säätämään värejä, fontteja, asetteluja ja taustoja kohti oman tavoitteen mukaista ulkoasua.

Kokeilun kautta valitsin blogini pohjaksi Yksinkertainen-mallin. Nimensä mukaisesti se on malleista yksinkertaisin ja selkein – ylös, alas ja molemmille sivuille jää tyhjää tilaa, tekstit painottuvat keskelle ja erilaiset listat sivusoille. Itselleni tärkeä ominaisuus oli se, että oman blogisisältöni lisäksi blogimallini ei saisi sisältää ylimääräisiä koristeita, kuvia ja tekstejä. Täten valitsinkin mallin, jonka kaikki osa-alueet loistivat yksivärisyydellään.

Mallin valitsemisen jälkeen siirryin pohtimaan värimaailmaa. Yksinkertaisuuden teemaa jatkaakseni halusin värimaailmastakin selkeän ja raikkaan. Mallini taustalle päädyin

asettamaan vaalean ja haaleanharmaan kombinaation. Taustalla tummempana näkyvä harmaa ikään kuin varjostaa tekstiosuutta, tuo sille uskottavuutta, ja auttaa lukijaa erottamaan teksti- ja taustaosuudet toisistaan. Valkoinen tuo puolestaan kuulakkuudellaan esiin blogin keskeisimmän osan, kaistaleen jonne tuottamani sisältö on asetettu.

Puhtautta, viattomuutta ja rauhaa symboloiva valkoinen yhdistää kaikki sateenkaaren värit (Coloria 2009). Fonttivalinnassa käytin testaamisen menetelmää koettaen valita taustasta parhaiten erottuvan, mutta samalla raikkaan värin. Perinteisestä ja ehkä hieman suppeastakin värivalikoimasta valitsin lopulta vihreän eri sävyt. Vihreän kohdalla sävyvalikoima on yleisesti erityisen laaja, sillä ihmissilmä pystyy erottamaan kaikkein eniten juuri vihreitä sävyjä. Paitsi sävyvaihtoehtojen loputon määrä, myös vihreään yleisestikin liitetyt positiivissävytteiset mielikuvat kannustivat minua värimaailman valitsemisessa. Heijastaahan vihreä luonnossa vehreyttä ja hedelmällisyyttä, politiikassa ekologisuutta ja monien järjestöjen nimessä tai tunnuksessa vaihtoehtoisen, luonnoinmukaisemman elämäntavan tuomaa rauhallisuutta. (Coloria 2011.)

Suunnittelutyökalun käytön viimeisenä vaiheena oli ulkoasun osasten siirteleminen mieleiseen järjestykseen. Tässäkin osa-alueessa pidin selkeyden tavoitteestani kiinni, ja asettelin pysyvät, muuttumattomat asiat oikeaan reunaan. Näitä ovat bloggaajan valokuva ja perustiedot hänestä, rekisteröityneet lukijat sekä lista edellisistä postauksista. Bloggajan valokuvan ja perustieto-osan pyrin täyttämään yksityisyyttäni varjellen. Nimet muuntuivat peitenimiksi, eivätkä kasvot näy kokonaan.

4 SISÄLLÖNTUOTANTOA YKSITYISYYTTÄ UNOHTAMATTA

”En usko anonyymeillä, kasvottomilla kirjoittajilla voivan ikinä olla niin paljon lukijoita kuin sellaisilla, jotka laittavat kaikkensa peliin. Suomessa kaikkein suosituimmat blogit on just niitä kaikkein henkilökohtaisimpia. Mutta kyllä mä olen joutunut vähän sensuroimaan omaa kirjoitteluani blogin menestyksen myötä. Toisaalta se tuntuu pahalta, toisaalta se on ihan jees. Eipähän tule ainakaan mitään ylilyöntejä, että alkais myöhemmin harmittaa, mitä on tullut kirjoiteltua.” – Muotibloggaaja (2011.)

4.1 Sisältöä blogiin sanoin ja kuvin

Kuten Ilpo Ryytänen korostaa, oman blogin teknisen ylläpidon on oltava käyttäjälleen helppoa ja vaivatonta. Niin bloggaaja voi keskittyä tärkeimpään asiaan, eli sisällön tuottamiseen. (Bloggaus 2011b.) Verkkokirjoittajan käsikirja puolestaan parjaa sisällöntuotanto-sanaa muotisanaksi (Alasilta 2002, 34-35). Siitä huolimatta hyvä sisältö sävyvaihteluineen on se ominaisuus, jonka perusteella lukija tekee päätöksen siitä, vieraileeko sivuilla toistekin. Tyypillinen blogin lukija viettää yhdessä blogissa sivuston mukaan keskimäärin 1,5 minuuttia. Jollei postaus ole joko tarpeeksi lyhyt, tai sitä ei ole jaoteltu sopiviin osasiin, ei lukija varmuudella jaksakaan lukea koko postausta. (Bloggaus 2011b.)

Alasilta (2002, 102-103) kehottaa kirjoittajaa vastaamaan neljään kysymykseen ennen kirjoitustyön aloittamista. Mitä tahdot lukijalle sanoa? Minkälaisille ihmisille kirjoitat? Miksi kirjoitat? Mistä aikanaan tiedät onko teksti vaikuttanut toivomallasi tavalla? (2002, 134.) Postaustiheyttä tärkeämpi seikka onkin laadun säilyttäminen teksteissään. Kulloisestakin aiheesta tulee kirjoittaa juuri sen verran, että se on käsitelty, ja kieltää lisäämästä yhtä ainoata sanaa – tai jättämästä myöskään yhtäkään sanaa pois. (Bloggaajat 2010c.)

Kirjoittaja voi kuitenkin parhaimmillaan olla sisältöhankkeen sielu, sisällön ja lukijakunnan parhaiten tunteva henkilö. Taitava kirjoittaja saa hyvin perinteiseenkin tekstiin menevän rytmin monipuolisen sanaston sekä vaihtelevien lause- ja virkerakenteiden avulla. Tekstin ei myöskään tarvitse olla alusta loppuun samalla tyylillä kirjoitettua,

vaan sen sävy voi vaihdella kevyemmästä asialliseen. (Alasilta 2002, 413.) Omissa postauksissani pyrin ylläpitämään juuri Alasillan mainitsemaa tekstisävyyn vaihtelua. Kirjoitustyyliissä pyrin pitämään kevyen, rennon ja hieman hauskan tunteen, samoin lauserakenteet koetin pitää lyhyinä ja yksinkertaisina.

Yksi tapa tekstin sisällön ideoimiseen ja sen kautta tuottamiseen on listata potentiaalisia postausaiheita. Näin teki alkuun myös haastattelemani muotibloggaaja. Blogi on suosittu ja aktiivisesti uusia postauksia julkaisevan bloggaajan mielessä joka hetki. Hän korostaakin, etteivät postausaiheet synny ikinä tietokoneen ääressä päivän päätteeksi, bloggausajankohdan koittaessa. Sen sijaan ideat ja asiat hautuvat bloggaajan päässä koko päivän. Hän uskoo kaikilla ihmisillä olevan kerrottavaa, kaikki eivät vain ehkä osaa yhdistellä eri aikoina opittuja tiedonpalasia ja ilmaista asioita sopivalla tavalla.

Aloitettuaan bloggaamisen hän kirjoitti hyvin paljon tietoja itsestään, jotta lukijat oppisivat tuntemaan hänet. Tämä oli tärkeää jatkuvuuden ja menestyksen kannalta, sillä kun lukija oppii tuntemaan bloggaajan, jää tämä varmuudella myös lukijan mieleen. (2011.) Alasilta kuvaa, ettei osaaminen ole suurin este vaikuttavan materiaalin synnyttämiseen, vaan rohkeuden puute (2002, 43). Puhetta pystyy kuka tahansa tuottamaan, sen sijaan kirjoittamalla ihminen laittaa itsensä jo kunnolla likoon. Alasilta vertaa moista sitoutumisen tasoa kirjeen kirjoittamiskäytäntöön, sillä kirjoitettavaa tekstiä sisällöntuottajaa punninee puhuttua enemmän. (2002, 28.)

Koetin jatkaa blogitekstini ”leikkisyyttä” tekstin ulkoasussa, sillä koin erilaisten tekstinmuokkaus-tapojen paitsi tukevan tekstin sanomaa myös helpottaa luettavuutta. Verkojulkaisun hallintaopas muistuttaa, ettei internet-sivua lueta yleensä alusta loppuun. Sen sijaan sivua silmäilläään havainnollistaen otsikot, kuvat ja luettelot, joiden perusteella valitaan yksityiskohtaisempaa tarkastelua tarvitsevat osiot. Visuaalisuus on siis merkittävä lukukokemuksen edistäjä ja sen takia tekstin elementteihin tulisi kiinnittää huomiota. Esimerkiksi lihavointia voidaan käyttää tärkeiden asioiden painottamisessa. Tyylittelyn tarkoituksena ei kuitenkaan ole tekstin koristeleva, joten jatkuva ja liiallinen korosteiden käyttö sekä vie niiden tehoa että vaikeuttaa lukukokemusta. (Keränen & Lamberg & Penttinen 2003, 38.) Itse käytin tällaisina korostusmenetelminä tekstissäni esimerkiksi eri fonttikokoja, viivoja ja edellä mainittua lihavointia. Myönnän sor-

tuneeni tekstin selkeyttämisen sijaan liikaan koristeluun ja juuri verkkojulkaisun hallintaoppaassa mainittuun luettavuuden vaikeuttamiseen.

Blogipostausten otsikointiin kannattaa myös nähdä vaivaa. Persoonallisen ja ytimekkään otsikon kehittäminen ei vaadi erityislahjakkuutta, vain hieman vaivannäköä. (Alasilta 2002, 166.) Erilaisia otsikoita on hyvä pohtia mielessään ja kirjata niitä ylös. Otsikon tulee olla niin houkutteleva, että lukija kokee tekstin lukemisen välttämättömyydeksi. Mikäli potentiaaliset lukijat eivät kiinnostu otsikosta, jää heiltä luultavasti myös koko teksti lukematta. (Bloggaajat 2010d.)

Valokuvat sopivat verkkotekstin elävöittäjäksi ja kuvittajaksi, sillä niiden avulla sisältötuottaja pystyy välittämään lukijalle pilkahduksia oikean elämän ihmisistä ja paikoista (Alasilta 2002, 185). Omassa blogissani valokuvillani on paitsi tekstiä elävöittävä, myös jotain uutta kertova tarkoitus. Valokuva taltioi yleensä vain huippukohdan, tilanteen kärjen tai symbolin. Still-kuva on aina aikamuodoton ja moniselitteinen joten sen avulla on vaikea kuvata suuria ja abstrakteja asioita. (Lehtipuu 2006, 138.) Tämän vuoksi keskityin blogini kuvissa täysin arkipäivisiin asioihin, vaikkakin koetin tallettaa kuvaan aina jonkin tärkeän asian tai tunteen.

Keskimäärin yhdessä postauksessani on noin kolmesta viiteentoista kuvaan. Niiden määrään vaikuttaa ensinnäkin se, kuinka paljon ja minkä tasoisia kuvia olen lähiaikoina ottanut. Toiseksi kuvien määrään vaikuttaa tekstin määrä, sillä ainakin oma mielenkiintoni pysyy parhaiten sellaisessa blogissa, jossa teksti ja kuvat vuorottelevat. Alasillan (2002, 185) listauksen mukaan hyvä kuva on paitsi oikean kokoinen myös aiheeltaan kiinnostava ja merkityksellinen, teknisesti tarkka, sommittelultaan selkeä ja se sisältää sopivasti yksityiskohtia.

Useimmiten ihmiset kuvaavat arjesta poikkeavia tilanteita eli elämän käännekohtia, kuten ristiäisiä, häitä, hautajaisia ja lomamatkoja. Harvemmin ihminen kaivaa kameran esiin kuvatakseen työssä käymistä, aamupuuron keittoa tai iltasadun lukemista. (Seppänen 2001, 76.) Blogien kuvat eivät välttämättä tosin ole aina sitä aidointa ja oikeintä elämää. Esimerkiksi Coco kirjoittaa avoimesti blogissaan sen, että hänen kuvansa ovat useimmiten hieman lavastettuja ja sommiteltuja (Cocosweetdreams 2011a).

Digitaalisten kameroiden myötä koko valokuvaamiskulttuuri on muuntunut. Digikameralla ikuistetaan otoksia, joita filmikameralla ei olisi tullut otettua (Yle Tampere 2011). Nykyäänhän kamera kulkee mukana kaikkialla, sille poseerataan tottuneesti ja se taltioi jokapäiväisiä arkisia askareita (Yle Uutiset 2011). Tämän vahvistaa myös haastattelemani muotibloggaaja, joka saattaa esimerkiksi lounaalla taltioida ruokannoksensa siltä varalta, että sattuisi kirjoittamaan ruokailustaan sinä päivänä. Se kertoo hänen mukaansa myös siitä, kuinka suuri osa blogi todella hänen elämäänsä on. (2011.) Valokuvablogia pitävä Coco puolestaan kirjoittaa blogin sisällön rakentuvan usein yhden, esimerkiksi työmatkan aikana otetun kuvan ympärille (Cocosweetdreams 2011b).

4.2 Sisällöntuotanto yksityisyyden ja avoimuuden näkökulmasta

Internetissä jokainen sinne kirjoittava on julkaisija, jonka on mahdollista saada sanomansa näkyville halutessaan vaikka maailmanlaajuisesti. Osa kirjoittajista ymmärtää julkisten tekojen vastuun, esimerkiksi ollessaan suuremman organisaation, kuten vaikkapa työyhteisön jäsenenä. Osa tiedostaa sen, että kun kerran jonkin tiedon tai asian julkistaa, on se netissä ehkä pysyvästi. (Alasilta 2002, 57.)

Netissä ihmisen on helppo ajatella, että nuhteettoman taustan omaava netinkäyttäjä voi julkaista itsestään tietoja, kuvia ja asioita vapaammin, koska ei niin sanotusti ole mitään salattavaa. Rehellisyys ja avoimuus ovat toki valttikortteja reilussa nettikäyttäytymisessä, mutta riskitönkin paljastus saattaa tulla tulevaisuudessa esiin pahimmillaan huonoon aikaan, huonossa paikassa ja väärässä asiayhteydessä. (Mäkinen 2006, 104.) Verkkokirjoittajan yhtenä ohjenuorana olisikin hyvä olla se, että netti tuo vapauden ja mahdollisuuksien ohella myös vastuuta. Siinä missä kaikkien julkaistujen asioiden takana seisoi ennen ikään kuin portinvartijana vastaava päätoimittaja, on jokainen verkossa mitä tahansa julkaiseva nykyään vastuussa omasta julkaisustaan. (Mäkinen 2006, 112.)

Verkkoidentiteetin kuvaaminen tai esittäminen tekstien ja kuvien avulla käy aktiivisimmillaan blogissa (Matikainen 2008, 85-86). Koska blogia voidaan mielestäni pitää kotisivun modernina ilmenemismuotona, voidaan kotisivu-termiä puntaroida tähän aiheeseen sisältyvänä sanana. Mielenkiintoista onkin, että vaikka kotisivu – tässä tapauksessa blogi – on julkisena materiaalina netissä, termiin sisältyvä koti-sana viittaa kaik-

keen yksityiseen ja henkilökohtaiseen. Kuitenkin verkkoon julkaiseminen on kaikkea muuta kuin henkilökohtaista. Henkilökohtaista kotiympäristöä ja lähiympäristöä edustava koti on henkilökohtaisen elämän, minuuden ja identiteetin tuottamisen väylä. (Matikainen 2008, 86.) Anonymiteetti kannustanee netinkäyttäjää luopumaan helpommin suojamuuristaan, paljastamaan itsestään henkilökohtaisia asioita ja laittamaan persoonallisuutensa likoon (Mäkinen 2006, 164).

Blogiteksteillä on yksityisyyden säilyttämisen kannalta kahdenlaista yleisöä. Hakukone tunnistaa pelkät tosiasiat, kun taas yhteisöllinen lukijakunta tunnistaa emootioon ja sosiialisiin suhteisiin perustuvan kerronnan. Kirjoittajan on siis huolehdittava, ettei hän julkaise mitään hakukoneen avulla löytyvää haitallista tietoa, mutta samalla kirjoitettava luottavallisella hengellä yhteisöllisille lukijoilleen. (Niemi-Pynttari 2007, 362.)

Yksityisyyden säilyttäminen on olennainen asia myös julkaistettavia kuvia valittaessa. Oman blogini kuvat olivat silloin tällöin lavastettuja, sillä saatoin vaihdella esineiden ja ihmisten paikkoja niin, että kasvot jäivät osittain peittoon. Huomasin kuitenkin periaatteen osin unohtuneen blogin pitämisen aikana. Siinä missä alkuun suojelin esimerkiksi juuri kasvojen näkyvyyttä, huomasin myöhemmissä postauksissani julkaisevan täysin tunnistettavia kuvia. Nimiä en kuitenkaan missään vaiheessa paljastanut.

K-nimellä kirjoittava lifestylebloggaaja on myös valinnut samantapaisen linjan, jonka mukaisesti hän paljastaa itsensä ja lapsena nimistä vain ensimmäiset kirjaimet. Sen sijaan kasvot hän kyllä kuvissaan paljastaa, sillä K pitää kasvojen paljastamista ”vähemmän suurena informaationa, kuin nimen kertominen”. Nimen avullahan henkilöstä löytää jo paljon tietoa, toisin kuin kuvan, josta bloggaajan tunnistavat ainoastaan ennestään tutut henkilöt. (Kaikkimitähalusin 2011b.)

K ei kerro blogissaan tarkempia yksityiskohtia asuinalueestaan tai työpaikastaan kun taas haastattelemani muotibloggaaja ei näe syytä sille, miksi salaisia kyseiset asiat. Hän sanoo kirjoittavansa sellaisista asioista, joista voisi kenelle tahansa tuntemattomille ihmisille kertoa. Hän kertoo myös, että sosiaalisena ja avoimena ihmisenä itsesensuuria ei juurikaan ole ennen blogiaikakautta ollut, miksi siis nytkään. On silti aiheita, jotka haastattelemani muotibloggaaja rajaa kirjoitettavien asioiden ulkopuolelle. Niitä ovat henkilökohtaisimmat ihmissuhdeasiat sekä työasioista puhuminen. Hän kertoo tietävänsä ta-

pauksen, jossa erään blogin lukija oli vaikuttanut blogin kirjoittajan irtisanomiseen työpaikastaan. (2011.)

Henkilökohtaisista asioista kirjoittaessa bloggaajan tulee olla tarkka paitsi siinä mitä kirjoittaa, myös siinä miten asian ilmaisee. Arviointikyky ja valintojen tekeminen ei tosin ole pelkästään kirjoittajan itsensä päätettävissä, sillä yksityisyyden rajautuessa suhteessa julkiseen, sen rajat perustuvat aina suhteessa toisiin ihmisiin. Eli käsitystä omasta yksityisyydestään ei voi muodostaa ilman vertaamista toisiin, vaikkakin ihmisten välillä on suuriakin eroja yksityisyyden rajojen ja niiden tunnistamisen suhteen. (Niemi-Pynttari 2007, 360)

Tärkein itselleni asettama sääntö oli kirjoittaa mielessäni pyörivistä asioista mahdollisimman yleisellä tasolla niin, että esimerkiksi tarkkaa asuinpaikkaamme ja tuttaviamme ei voisi tekstistä jäljittää. Vaarana tämänkaltaisen tekstin tuottamisessa on, että siitä puuttuu juuri se henkilökohtaisuus ja yksityiskohtaisuus jota blogin mahdollinen lukija kaipaa. Haastattelemani muotibloggaaja sanookin, etteivät ”anonyymit, kasvottomat bloggaajat ikinä tule menestymään Suomessa. Sen sijaan ne, jotka laittavat kaikkensa peliin, menestyvät.” (2011.)

4.3 Sisällöntuotantoa erottumisen näkökulmasta

Blogilleen saa lukijoita yksinkertaisesti sillä, että blogi on lukemisen arvoinen. Lukija tuskin palaa blogin pariin, mikäli se on ”tylsä, harvoin päivitetty, huonosti kirjoitettu, ulkoasultaan vaikeaselkoinen tai jos blogin löytäminen on vaikeaa”. (Kilpi 2006, 39.) Alasilta peräänkuuluttaa aihevalinnan tärkeyttä onnistuneen blogin luomisessa (2009, 165).

Haastattelemani muotibloggaaja arvelee yhdeksi bloginsa menestymisen syyksi sen, että omalla tyylillään hän on täyttänyt blogikategorioiden väliin jättämän tyhjiön tuoden uudenlaisen blogimuodon Suomen blogosfääriin. Hän arvelee blogien lukijoiden kyllästyneen kahteen pääkategoriaan, joista toisen blogit ovat hyvin vähäsanaisia ja pääasiassa kuvapainotteisia ja toisen lähes ainoastaan tekstiä sisältäviä – usein hieman vanhempien

ihmisten – kuvattomia blogeja. Hän uskoo tuottaneensa näiden välille sijoittuvan blogin, joka sisältää laadukkaita kuvia sekä omia mielipiteitä sisältäviä kirjoituksia. (2011.)

Oli tekstisisältö sitten miten painavaa tahansa, ilmaisullakin on merkityksensä, ja siksi muotibloggaaja (2011) on valinnut tavakseen kirjoittaa hauskesti, kuten hän itse haastattelussa kuvasi. Hauskalla kirjoitustyyllillä bloggaaja on luultavasti ansainnut useiden lukijoidensa suosion, liittyhän huumori sosiaaliseen vetovoimaan niin tosielämässä kuin verkossakin (Mäkinen 2006, 164). Se kumpi lopulta on tärkeämpää tekstin lukemisen ja ymmärtämisen kannalta, sisältö vai ilmaisumuotoa, on kaikesti mielipidekysymys. Verkkokirjoittajan Käsikirjan kyselyn mukaan itse asia eli sisältö on tärkein, vaikkakin se, kuinka tunnollisesti lukija verkkokirjoittajan tekstin lukee, riippuu paljolti juuri vähemmän tärkeänä pidetystä ilmaisutavasta. (Alasilta 2002, 41.)

Muotiblogeista puhuttaessa ei pidä unohtaa ulkonäkökysymystäkään, sanoo haastattelemani muotibloggaaja. Bloggaajan ulkonäöllä on merkitystä, sillä muotiblogien lukijat haluavat paitsi samaistua lukijaansa, myös katsoa tätä ylöspäin. (2011.) Olli Mäkinen kirjoittaa Internet ja etiikka –teoksessaan ulkonäön olevan avain menestykseen, sillä hyvännäköisten ihmisten stereotypiat ulottuvat ulkonäköä syvemmälle. Blogin lukija saattaa siis pitää omasta mielestään viehättävännäköistä bloggaajaa myös muista onnellisempana, sosiaalisempana, menestyksekkäämpänä ja ystävällisempänä. (2006, 185-186.)

Oman blogin ”mainostamista” – eli oman blogin linkittämistä uusien lukijoiden toivossa – ilmenee suosittujen blogien kommenttibokseissa jonkin verran. Muotibloggaaja sanoo, ettei sitä hänen bloginsa kohdalla paljoa tapahdu, eikä siitä niin ollessa suurta haittaa olisikaan. Hän kuitenkin kannustaa menestystä toivovien bloggareiden panostavan ennen kaikkea kommenttibokseissa ilmaistavien kommenttien laatuun blogin linkittämisen sijaan. Mielenkiintoinen ilmaus, uusi ja erilainen näkökulma keskusteluun ja painava sisältö kirjoitettavassa asiassa nostavat kävijälukuja hänen mielestään paljon enemmän kuin pelkkä ”tyhjä mainoslinkki”. (2011.)

Haastattelemani muotibloggaajan tiheää postaustahtia selittää kunnianhimo, joka näkyy tavoitteiden ja välitavoitteiden asettamisena. Hän on esimerkiksi ottanut määränpää-

seen päästä suosittuja blogeja paremmuusjärjestykseen asetteleville listoille. Tavoitteet ovat olleet hänelle osittain leikkimielisiä, mutta bloggaaja kokee suuren lukijamääränsä vuoksi hieman paineita menestymisestä. Hän on nimittäin huomannut, että pitäessään päivänkin postaustauon, laskee kävijöiden määrä heti puoleen. (2011.)

4.4 Bloggaaja julkisuuden henkilönä

Julkisuuden henkilö eli puhekielessä ”julkkis” on mediassa paljon näkyvillä oleva, esimerkiksi ammattinsa puolesta paljon esiin noussut henkilö (Wikipedia 2011e). Julkisuus on sitä, että joukko ihmisiä seuraa, näkee, kuulee tai lukee julkisuudessa esitettyjä asioita. Julkisuuden voi jakaa kolmeen osaan; viranomaisjulkisuuteen, mediajulkisuuteen ja sosiaaliseen julkisuuteen. Viimeksi mainittu lienee kyseessä ”julkkis-bloggaajista” puhuttaessa. Sosiaalinen julkisuus nimittäin pitää sisällään ihmisten välisissä suhteissa useimmiten suullisesti välittyvän julkisuuden. Ammattialoittain rakentuva julkisuus käsittelee tässä tapauksessa blogien kirjoittajat ja niiden lukijat, eli tunnetulla bloggaajalla on blogimaailman julkisuus. (Näre 2005, 18-19.)

Bloggaajan on rajattava henkilökohtaiset asiat julkiseksi tarkoitetusta materiaalista, sillä julkisuus on kaksiteräinen miekka (Kortesuo 2009, 62.) Haastattelemani muotibloggaaja ihmettelee lukijoiden käyttäytymistä häntä kohtaan, sillä häntä kohdellaan ajoittain kuin julkisuuden henkilöä. Muotibloggaaja on omien sanojensa mukaan alkanut kiinnittää enemmän huomiota siihen mitä hän julkisilla paikoilla tekee, miten puhuu ja käyttäytyy, sillä nyt ihmiset tunnistavat hänet. Suosio ja julkisuuden henkilönä olo tuli hänelle itselleen suurena yllätyksenä. (2011.)

Vaikka täysin tuntemattomat eivät bloggaajaa kadulla tunnistaisikaan, myös reaali maailmasta tuttujen ihmisten huomio saattaa yllättää, mikäli blogissaan koettaa pysytellä ainakin nimettömänä. Tästä asiasta kirjoittaa blogissaan bloggaajanimellä K kulkeva nainen, jonka työtoverit olivat paljastaneet hänelle lukevansa tämän blogia. Koska kyseinen bloggaaja rajoittaa blogissaan tunnistettavuuttaan esimerkiksi nimettömyydellä ja kirjoittamisaiheiden rajaamisella, oli häntä ensin kauhistuttanut hänen tunnistettavuutensa ja se että hänen lukijakunnastaan löytyy myös arkielämästä tuttuja henkilöitä. Toi-

saalta hän koki asian myös positiivisena, sillä blogin kautta esimerkiksi työelämässä hänen kanssaan kanssakäyvät henkilöt saavat paremman kuvan hänen niin sanotusta ”kotiminästään”. Puolesta, joka ei välttämättä työpaikan kiireisessä arjessa näy. (Kaikkimähalusin 2011c.) Alasilta kirjoittaa työelämän bloggaamiseen ohjeistavassa teoksessaan juuri tästä seikasta. Yrityksen johtajan ylläpitämä blogi voi paljastaa ”tiukkapi-
pon olevan hykerryttävän hauska kirjoittaja”. (2009, 181.)

Leena Sharma ja Ville Blåfield ruotivat nuorten halua päästä julkisuuteen. Heidän mukaansa yhteiskunnassamme vanhat hyvät arvot kuten ahkeruus, rehellisyys ja vaatimattomuus ovat aikansa eläneitä. Sen sijaan ”itsestään meteliä pitävät ihmiset”, jotka osoittavat individualismia, muista erottumista, hyvää itseilmaisua ja esiintymistaitoa, pärjäävät. Näitä taitoja korostetaan niin kotikasvatuksessa, päiväkodeissa, kouluissa kuin mediassakin, joten nuorten julkisuustoiveet eivät kirjan tekijöiden mukaan ole mitenkään kummallisia. (2007, 24.)

Haastatteleman bloggaajan blogissa käy yksittäisiä kävijöitä kuukaudessa 70 000, päivässä 8000. Hän myöntää blogimenestyksen muuttaneen häntä bloggaajana, alussa hän saattoi kirjoittaa mielipiteitään paljon vapaammin kuin nykyään. Ryppäinä tulevat murskapalautteet ovat väistämättä vaikuttaneet siihen, ettei bloggaaja tahdo enää kirjoittaa kaikkein kärkevimmistä mielipiteistään. Myös kaikista henkilökohtaisimmat asiat, kuten ihmissuhteita tai työelämää koskevat aiheet hän on sulkenut postattavien asioiden listalta pois. (2011.) Avoimuuttaan on joutunut rajoittamaan myös bloginimellä Tara kirjoittava nainen, joka vuosien bloggaamisen jälkeen havahtui siihen, että oma kirjoitustyyli oli vuosien satteessa ja menestyksen karttuessa muuttunut vähemmän henkilökohtaisempaan ja avoimempaan suuntaan. (Tarabanxx 2011.)

”Suosio ei voi nousta päähän, koska joku palauttaa kyllä äkkiä maan pinnalle. Jos sä oot jostain jutusta ite ihan fiiliksissä ja kirjoitat siitä postauksen, niin menee puoli minuuttia että joku on siitä jo eri mieltä. Blogeissa on just se, että se palaute on heti läsnä. Yksi paska kommentti vastaa kymmentä hyvää. Kyllä ne satuttaa. Kyllä mä voin sanoa, että oon menettänyt yöunen useamman kerran.” – Muotibloggaaja (2011.)

5.1 Bloggaaminen on sosiaalista

Netissä käytävää keskustelua saatetaan pitää hyvinkin kylmänä, käydäänhän verkkokeskustelua ikään kuin koneiden välityksellä. Vaikka verkossa keskustelua käyvien fyysinen etäisyys olisi pitkä, sisältyy tietokoneen näppäimistöllä aikaansaatuun dialogiin paljon tunnetta. Tunne-elämys on yksi emotionin osa, ja tästä syystä emotion on täsmällisempi termi kuvaamaan verkkovuorovaikutuksen tunnepuolta. Siinä missä kasvokkain vuorovaikutuksessa läsnä ovat fysiologiset, kognitiiviset ja kulttuuriset reaktiot, jää verkkokeskustelusta ainakin fysiologinen puoli väistämättä pois. Silti verkossa viestijät ovat samalla lailla tuntevia ihmisiä, viestivät he sitten kasvokkain tai tietotekniikan välityksellä. (Matikainen 2008, 106.)

Kuinka sosiaalista ja vuorovaikutteista bloggaaminen – niin kirjoittajan kuin lukijankin kannalta – on? Janne Matikainen (2008, 96-97) analysoi tätä asiaa Verkko kasvattajana –kirjassaan muun muassa eri teorioiden avulla. Yksi niistä on vihjeteoria, jossa puntaroidaan sosiaalista vihjeettömyyttä verkkokäyttäytymisen vuorovaikutteisuuden ja non-verbaalisen viestinnän puuttumisen kautta. Sosiaalisten vihjeiden ympärille rakentuneita teorioita ovat sosiaalisen läsnäolon malli, vihjeettömyysmalli sekä vähentyneiden sosiaalisten vihjeiden malli. Sosiaalisen läsnäolon mallin keskeisin ajatus on, että mitä suurempaa välineelle ominaisempi sosiaalisuus on, sitä suurempi on sosiaalinen vaikutus osapuoliin. Vihjeettömyysmalli sen sijaan tarkastelee sosiaalisten vihjeiden määrän ja laadun vaikutuksia psykologiseen etäisyyteen. Eli mitä vähemmän sosiaalisia vihjeitä kanssakäynnissä on, sitä suurempi on psykologinen etäisyys. Mainittujen mallien puutteellisuudesta kertoo niiden keskittyminen välineeseen ja informaation jakamiseen. Toisin sanoen sosiaalisuus nähdään mallien mukaan ainoastaan informaation välittymisenä. Vähentyneiden sosiaalisten vihjeiden malli käsittelee tietokonevälitteisen viestinnän li-

säksi sosiaalipsykologista näkökulmaa. Malli kertoo sosiaalisten ja kontekstuaalisten vihjeiden puutteen johtavan heikompiin sosiaalisiin normeihin ja rajoitteisiin. Vähentyneiden sosiaalisten vihjeiden lisäksi tähän viimeiseen malliin sisältyy muitakin tekijöitä kuten esimerkiksi osallistuminen, valta ja yhteistyövaikeudet. Yhdessä nämä tekijät vaikuttavat ryhmän jäsenten sosiaaliseen etäisyyteen ja ryhmän kiinteyteen. Sosiaalisten vihjeiden vaihtelevia luonteita, niin kasvokkain kuin netissäkin tapahtuvassa vuorovaikutuksessa, käsittelevä sosiaalisen informaation prosessointi –teoria. Sen painottamana voidaan todeta, ettei verkossa käytävä vuorovaikutus ole vihjeetöntä, vaikka non-verbaaliset vihjeet puuttuvatkin. Tekstipohjaisessa viestinnässä, esimerkiksi juuri blogin kommentointiosuudessa, käytössä ovat eri kirjoitustyyli ja –sisällöt sekä omat, uudemmat vihjejärjestelmät, kuten vaikkapa hymiöt. (Matikainen 2008,96-98) Tästä huolimatta ei tietokoneen ääressä voi kokea aitoja sosiaalisia suhteita (Mäkinen 2006, 188). Omalla kohdallani juuri tämä oli yksi niistä laiskaan bloggaus-tahtiin johtaneista syistä. Vaikka internet sosiaalisia kontakteja luokin, aiheuttaa se samalla eräänlaista eristäytymistä (Mäkinen 2006, 188).

5.2 Lukijan ja kirjoittajan välinen suhde

Anja Alasilta pohtii kirjoitustaidon kaiketi syntyneen ihmisen tarpeesta olla täysin oikeassa. Puhutussa viestinnässä kun on tapana ainakin hetkellisesti kuulla myös vastapuolen argumentteja, toisin kuin kirjoitetussa muodossa, jossa vastalauseet on helppo vaiennuttaa. (Alasilta 2002, 53.) Verkkokirjoittajan osaamista mittaa usein siis se onko hän sähköpostilla, tai muilla keinoilla yhteydessä suoraan lukijakuntansa jäseniin (Alasilta 2002, 35). Periaatteessa kommunikoinnin verkossa ja kasvotusten ei juurikaan pitäisi erota toisistaan. Lopultahan on kyse kuitenkin samasta ilmiöstä – vaihdannasta, jossa vähintään kaksi osapuolta sekä antavat että saavat. Mikäli vuorovaikutus reaalielämässä ei suju, onnistuu se tuskin verkossakaan. (Alasilta 2002, 53).

Viestinnän ja vuorovaikutuksen luonne vaihtelee yleisön määrästä riippuen. Keskustelun yleisöä ei voi aina määrittää tai havaita, sillä useissa keskusteluissa läsnä on paljon pelkkiä lukijoita, eli niin sanottuja ”lurkkijoita”. (Aula & Matikainen & Villi 2006, 179.) Mielikuva lukijaverkosta joka tapauksessa kannustaa kirjoittajaa jakamaan kirjoituksiaan, ilmaisemaan mielipiteitään vaikuttaakseen toisiin, selvittääkseen asioita ja

saadakseen vastakaikua. Henkilökohtainen lukijasuhde syntyy sillä, että kirjoittaja paljastaa asioita tiettyynajaan asti. (Niemi-Pynttari 2007, 363.)

Sivuston – tässä tapauksessa blogin – ylläpitäjän tulee olla jatkuvassa vuorovaikutuksessa käyttäjiensä – eli lukijoidensa – kanssa, pitääkseen bloginsa elävänä ja ajantasaisena. Kohderyhmän palautteen, tarpeiden ja toivomuksien seuraaminen ja kuuntelu on arvokasta. (Kauhanen-Simanainen 2001, 91.)

Mikäli verkkokeskustelu paitsi viriää, myös jatkuu ja kehittyy, voi sen avulla syntyä aivan uusia yhteisöjä, jotka eivät muuten koskaan muodostuisi (Alasilta 2002, 246). Haastattelemani muotibloggaaja sanookin, että paras palkinto bloggaajalle on, kun lukijat keskustelevalt hänen ilmi tuomastaan mielipiteestä, asiasta tai ilmiöstä hänen kommenttilaatikossaan ilman bloggaajan osallistumista (2011). He saattavat myös linkittää toisia nettisivuja – esimerkiksi omia blogejaan – keskusteluun, joka sekin on yksi internetin käytön peruseriaatteista (Mäkinen 2006, 115). Eli kuten Alasilta teoksessaan vertaa nykyaikaisen vuoropuhelun muistuttavan entisaikojen nuotion ympärillä käytävää keskustelua, jossa kirjoittaja sytyttää nuotion – eli avaa uuden puheenaiheen. (Alasilta 2002, 56.)

5.3 Kommentointimahdollisuus antaa ja ottaa

Haastattelemalleni muotibloggaajalle lukijat ovat tärkeitä, ilman heitä hän olisi valmis poistamaan lukijoita vaille jääneen bloginsa (2011). Hän sanoo lukijoidensa antaneen hänelle paljon, sillä saadun palautteen perusteella hän on alkanut katsoa useita asioita eri näkökulmasta. Bloggaajana hän sanoo olevansa entistä avarakatseisempi ja suvaitsevaisempi sekä kyseenalaistavansa nyt asioita, joita hän ennen piti itsestäänselvyyksinä. (2011.) Bloggaaja siis paitsi antaa, myös saa. Toisin sanoen suoraviivainen eli lineaarinen esitystapa on muuntunut epälineaarisempaan ilmaisuun, onhan vuorovaikutteisuus nykypäivän verkkoviestinnässä itsestäänselvyys (Alasilta 2002, 26). Tuomas Kilpi huomauttaa, ettei kommenttimyönteisyys tarkoita pelkästään keskustelun sallimista omassa blogissaan, vaan myös omien kommenttien lisäämistä muiden blogeihin (2006, 39).

Itsetunton rakentuu hyvin pitkälti ympäristön reaktioiden vaikutuksesta. Kun joku osoittaa huomiota ja kohteliaisuuksia, koetaan hänen myös osoittavan kiintymystään. (Mäkinen 2006, 164.) Käytettävät ja ilmaistavat tunteet taas riippuvat kulloisistakin keskustelijoista – niin verkossa kuin kasvokkain. Joissakin keskusteluissa negatiivista ja hyökkäävää käytöstä esiintyy enemmän, Matikainen (2008, 106-107) puhuu niin sanotusta fleimauksesta eli vihamielisyyden osoittamisesta. Mahdollisuus ilkeään viestintätapaan eli hyökkäävyyteen, aggressiivisuuteen, herjauksiin ja syytöksiin kasvaa varsinkin sellaisilla keskustelualueilla, jossa on mahdollisuus nimettömään ja muutenkin anonyymiin osallistumiseen. Myös Olli Mäkinen (2006, 187) toteaa internetin olevan täynnä häiriköintiä ja käyttäytymisen keskustelupalstojen sosiaalisessa todellisuudessa välillä hyvinkin raakaa. Tätä totuutta voinen soveltaa myös blogikommentointiin, jossa etenkin luetuimmat bloggaajat saavat varautua välillä hyvinkin negatiivissävytteisiin viesteihin.

Haastatteleman muotibloggaaja on huomannut, ettei negatiivisiin kommentteihin vastaaminen suju ikinä niin, että kaikki lukijat olisivat tyytyväisiä. Mikäli hän jättää vastaamatta, hänet tuomitaan bloggaajaksi, joka ei ota lukijoitaan huomioon. Jos hän taas vastaan tyylilleen ominaisesti huumorilla, saa hän kuulla olevansa näsäviisas. Hyökkäävä puolustautuminen on vastaamisen menetelmänä huonoin, eikä bloggaaja sitä enää usein käytäkään. Olivat kommentit sitten minkä sävyisiä tahansa, pyrkii muotibloggaaja aina vastaamaan lukijoilleen. Vastauksen ei tarvitse olla pitkä, joskus pelkkä ”kiitos mielipiteestäsi” saattaa riittää. Mainittu vaihtoehto on paras varsinkin silloin, kun kommentti on vasta-argumentti bloggaajan oman mielipiteen ilmaukselle. Etenkin tilanteissa, joissa lukija takertuu bloggaajan kannalta sivuseikkoihin, eikä keskity itse asiaan, bloggaajan viestiin. (2011.)

Negatiivissävytteinen kommentointi satuttaa bloggaajaa eniten silloin, kun kirjoitettu postaus käsittelee itselle arkoja ja tärkeitä asioita. Haastatteleman muotibloggaaja kokee sen yksityisyyteen puuttumisena ja bloggaajan turhana analysoimisena. Samoilla linjoilla on bloggajanimellä Maj kirjoittava nainen, jonka mielessä runsas kriittissävytteinen kommentointi on pyörinyt ajoittain niin, että bloggaaja on tehnyt aiheesta postauksenkin. Bloggaaja joutuu kokea ajoittain negatiivista äitiyttä ja lapsen ulkonäköä koskevaa kommentointia. (Magicpoks 2011.)

5.4 Vuorovaikutteisuuden puuttuminen tappaa blogin

Koska halusin blogikokeilun aikana pitää kiinni tietyllä tavalla omasta anonyymiydestäni ja yksityisyydestäni, en juuri mainostanut blogini olemassaoloa. Vain kourallinen lähipiiriini kuuluvia ystäviä sai tiedon blogistani. Ehkä juuri tästä syystä blogini päivitystiheys harveni ennen kuin se ehti varsinaisesti päästä kunnolla alkuunsa.

”Tavallisen suomalaisen on ilman verkostoitumista ja suhteita täysi mahdottomuus saada bloggaajana menestystä ainakaan nopeasti”, sanoo haastatteleman muotibloggaaja. Kun valmiiksi suosittu bloggaaja julkaisee tuntemattoman kirjoittajan perustaman blogin linkin, saattaa se aiheuttaa uuteen blogiin syöksyvän kävijävirran. Tämän vuoksi hänen oma blogiuransa alkoi vauhdilla muuntaen vapaa-ajan bloggaajan jo neljän kuukauden bloggaamisen jälkeen sivutuloiseksi bloggaajaksi. (2011.)

6 POHDINTA

”En mä haluais ikinä kirjoittaa, että mä vihaan sua ja sua ja sua. En ikinä mitään semmoista. Mielummin mä kirjotan sellasista asioista ja ihmisistä, joista tykkään. Mutta mä joudun kyllä miettimään sitä, etten loukkais ketään. Mä oon huomannut, että vaikka Suomessa on muka joku sananvapaus, niin ei se oikein toteudu. Mutta mielummin mä haukun vaikka itseäni tai jotain ilmiötä, kun jotain ihmistä tai ihmisryhmää. Tämä ihan siksikin, että kun on saanut kritiikkiä, tietää kuinka pahalta se tuntuu. Mä en halua jatkaa sitä noidankehää.” – Muotibloggaaja (2011.)

Blogin määrittely ei onnistu yhdellä sanalla. Verkkopäiväkirja kuulostaa vanhahtavalta, eikä sovikaan kuvaamaan kuin osaa blogeista. Kuten Anja Alasilta kuvaa, on oikeastaan helpompi lähteä liikkeelle siitä, mitä blogi ei ole (Alasilta 2009, 20 - 22). Itse lähtisin ennen kaikkea jaottelemaan blogeja niiden lukijoiden perusteella, kertooahan se millaisten blogien parissa kukin lukija viihtyy ja myös sen, mitkä ovat kyseisen lukijan kiinnostuksen kohteet. Sisustusihmiset lukevat blogeja mielenkiintoisista ja kauniista kohteista, käsityöihmiset lukevat neulonta- ja askartelublogeja, muodista kiinnostuneet vaatteisiin, tyyliin ja kauneuteen keskittyviä blogeja.

Se, minkä tyyllisen blogin lukija valitsee, riippuu siis tämän kiinnostuksen kohteesta, mutta minkälaiset ihmiset sitten haluavat lukea juuri niitä blogeja, joissa bloggaaja paljastaa avoimesti omilla kasvoillaan asioita itsestään, lapsuudestaan, kodistaan, perheestään, työstään, asuinalueestaan ja harrastuksistaan? Sillä mikäli on kiinnostunut esimerkiksi muodista, luulisi modin itsessään kiinnostavan tarpeeksi, jolloin se, kertooko muotibloggaaja nimensä ja paljastaako kasvona, jäisi sivuseikaksi. Kuten haastattelemani muotibloggaaja sanoo, ihmisten elämän seuraaminen ja toisen arkeen kurkistaminen on nykyihmiselle jonkinlainen perustarve. Kaikkein henkilökohtaisimmat, yksityiskohtaisimmat ja suorapuheisimmat blogit pärjäävät bloggaajien taistelussa menestyksen tiellä. ”Ikinä ei tule ainakaan Suomessa toimimaan se, että joku kirjoittaa kasvottomana jostain sisustuksesta”. (Muotibloggaaja 2011.)

Raja oman yksityisyyden ja julkisuuden välillä on jokaisen bloggaajan itse vedettävissä. Mikäli haluaa paljastaa kaiken, on varauduttava myös riskeihin ja siihen, että kadulla et ole enää tavallinen kulkija, olet tunnettu bloggaaja. On myös opittava, ettei ihan kaikista

asioista kannata kirjoittaa, sillä jonain päivänä asiat voivat tulla vastaan, väärässä yhteydessä, matkan varrella muotoaan muuttaneena.

Omien lukukokemusteni perusteella tiedän, että mitä enemmän suosiota bloggaajalle karttuu, sitä enemmän hän alkaa kiinnittää huomiota kirjoittamiinsa asioihin. Bloggaaja saattaa kirjoitusuransa alkupuolella olla hyvin avoin asioistaan, kertoa itsensä ja lähipiirinsä tapahtumista, kimmelluksista ja suunnitelmista reilusti omana itsenään. Rehelliset, avoimet ja yksityiskohtaiset postaukset kuitenkin vähenevät samaa tahtia, kun bloggaajan sivustolle alkaa ilmestyä mainoksia ja kaupalliset yhteistyösopimukset lisääntyvät. Opinnäytetyötäni varten haastattelemani muotibloggaajakin myöntää, että on alkanut kiinnittää enemmän huomiota siihen, minkälaisia postauksia julkaisee. Bloggaaja oppii koko ajan uutta siitä, mitä kannattaa ja mitä ei kannata kirjoittaa. (Muotibloggaaja 2011.)

Kun yksityisestä tulee julkista, tulee siitä myös yhteisesti arvosteltavaa ja ruodittavaa. Kun kurkistaa tuntemattomien, ehkä vasta bloggaamaan ryhtyneiden kommenttilaatikoon, ovat ne joko tyhjiä, tai niissä on muutama hyväntuulinen kannustuslause. Suositujen, ympäri maan luetuimmiksi nousseiden muoti- ja lifestyle-bloggaajien kommenttiosuudet puolestaan pursuavat kritiikkiä, ilkeyksiä ja halveksuntaa – allekirjoitettuna usein anonyymillä nimimerkillä. Se, mitä pahimmat palautteenantajat oikein haluavat sanoa ja miksi, tuskin selviää. Liekö syynä sitten kateus tai huomion ja provosoinnin tarve. Yhtä kaikki, menestyksen myötä bloggaajalle tulee ikäviäkin velvollisuuksia – omaa itseä ja perhettä koskevan ilkeilyn lukeminen.

Vuorovaikutteisuus tuo mukanaan toki positiivisiakin asioita. Lukijoiden huomio, kannustavat sanat, oman kodin, elämän, vaatteiden ja muiden blogissa esiteltyjen asioiden sekä itse blogin ja kirjoitustyylin kehuminen lienevät juuri sellaista huomiota, jota bloggaaja haluaa. Lukijoiden ilmaisemat keskustelun aiheet, mielipiteet ja lausunnot myös rikastuttavat bloggaajan – ja samalla muiden lukijoiden – ajatusmaailmaa.

Syytä sille, miksi blogit ovat tarkastelemani blogikategorian kohderyhmässä niin suosittuja kuin ovat, ei voi kuin arvailla. Haastattelemani muotibloggaaja arvelee yhdeksi syyksi blogien helpon ja halvan saatavuuden (2011). Internet on jo niin vakiintunut osa

jokapäiväistä elämäämme, että olisi perin outoa, jollei työajan lisäksi myös osa vapaa-ajasta kuluisi verkossa.

Itseni yllätti positiivisella lailla se, kuinka paljon blogeja löytyy bloggaamisesta. Toisaalta, pelkästään Blogilistalle nostetaan päivittäin kuutisenkymmentä uutta blogia, eli asiantuntijoita, edelläkävijöitä, omien kokemusten kertojia ja ohjenuoran heittäjiä tarvitaan. Se kuinka paljon näitä ohjeita sitten noudatetaan, on toinen juttu. Blogi tulee joskus tiensä päähän ja se on aika lopettaa (Sisältömarkkinointi 2010), liekö se osoitus siitä, ettei tehtävänantoa ole tarpeeksi kuuliaisesti toteltu. Vai onko blogin perustaminen, onnistuminen ja menestyminen aina tuuripeliä?

Itse en ennen omaa blogikokeiluani kokenut tarvitsevani neuvoja blogin perustamiseen saati ylläpitämiseen. Siksi en lukenut yhtäkään ohjetta, bloggaamiseen vinkkejä antavaa sivustoa tai selannut bloggaamisesta kertovien blogien ”teen näin niin onnistut” – tyyllisiä listoja. Ehkä juuri tämä on se syy, miksi omassa blogissani juuri mikään ei tuntunut onnistuvan.

Omalla blogiurallani esteeksi ja hidasteeksi koitui jo aikaisemmin esittelemäni Ilpo Ryynäsen ohjeistus. Blogin kirjoittajan tulisi kyseenalaistaa bloggaaminen ennen sen konkreettista aloittamista. Mikäli näin ei tee, epäonnistuminen ja blogin lopettaminen saattavat olla kohtalona. (Bloggaus 2011a.) En myöskään rajannut aihetta tai luonut itselleni sääntöjä siitä, kuinka usein bloggaan, minkä mittaisia ovat kirjoitukseni, kuinka paljon kuvia julkaisut tulevat sisältämään ja otsikoinko tekstini aina saman tyylin mukaisesti.

Blogikokeilu oli siis antoisa ja opettavainen. Haaveilen yhä omasta blogista, tällä kertaa tyystin erilaisesta. Oppimieni asioiden kautta aionkin lähitulevaisuudessa perustaa uuden blogin lopettamani tilalle. Sillä kertaa luen oppaat ja ohjeistukset tarkalleen ja tiedän, että ollakseni bloggaaja, voin myös säilyttää omat henkilökohtaisimmat asiat itselläni.

LÄHTEET

Aineistolähteet

Kujala, Henna 2011. Hemppiksen blogihommat. Blogi.

<<http://hemppiksenblogihommat.blogspot.com/>>

Teorialähteet

Alasilta, Anja 2002. Verkkokirjoittajan käsikirja. Inforviestintä, Helsinki.

Alasilta, Anja 2009. Blogi tulee töihin. Infor, Helsinki.

Aula, Pekka & Matikainen, Janne & Villi, Mikko 2006. Verkkoviestintäkirja. Yliopistopaino Kustannus / Helsinki University Press, Helsinki.

Av-kympin Wiki 2011. Blogosfääri. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://www.avkymppi.net/wiki/index.php?title=Blogosf%C3%A4%C3%A4ri>>

Bloggaajat 2010a. Miten blogin nimi ja verkkotunnus kannattaa valita. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://bloggaajat.com/miten-blogin-nimi-ja-verkkotunnus-kannattaa-valita/>>

Bloggaajat 2010b. Aloittelevan bloggaajan perusongelmat. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://bloggaajat.com/aloittelevan-bloggaajan-perusongelmat/>>

Bloggaajat 2010c. Kuinka pitkiä blogipostauksia kannattaisi kirjoittaa? Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://bloggaajat.com/kuinka-pitkia-blogipostauksia-kannattaisi-kirjoittaa/>>

Bloggaajat 2010d. 7 keinoa, joiden avulla kirjoitat suosituimman blogipostauksesi ikinä. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://bloggaajat.com/7-keinoa-joiden-avulla-kirjoitat-suosituimman-blogipostauksesi-ikina/>>

Bloggaus 2011a. Sinustako bloggaaja? Aloita näin. Luettu ja tallennettu 18.10.2011.

<<http://www.bloggaus.fi/bloggaajan-aloitusopas/>>

Bloggaus 2011b. Blogialustan valitseminen. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://www.bloggaus.fi/blogialustan-valitseminen/>>

Blogger 2011a. Mikä on blogi? Luettu ja tallennettu 18.10.2011.

<http://www.blogger.com/tour_start.g>

Blogger 2011b. Luo Google-tili. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<https://accounts.google.com/NewAccount?hl=fi&continue=http://www.blogger.com/create-blog.g&service=blogger&naui=8>>

Blogger 2011c. Bloggerin palveluehdot. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://www.blogger.com/terms.g>>

Blogger 2011d. Suunnittele blogisi. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<http://www.blogger.com/tour_des.g>

Blogilista 2011a. Etusivu. Luettu ja tallennettu 18.10.2011.

<<http://www.blogilista.fi/>>

Blogilista 2011b. Blogit. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://www.blogilista.fi/hakemisto>>

Blogilista 2011c. Kanava: Muoti, vaatteet, tyyli. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://www.blogilista.fi/kanava/muoti-vaatteet-tyyli/14>>

Coloria 2009. Valkoinen. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://www.coloria.net/varit/valkoinen.htm>>

Coloria 2011. Vihreä. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://www.coloria.net/varit/vihrea.htm>>

Facebook 2011. Help Center. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<http://www.facebook.com/help/?faq=132055453535803&ref_query=tilap%C3%A4ivitys>

Kauhanen-Simanainen, Anne 2001. Sisältöä verkkoon – mitä sisällön tuottajan pitää hallita. IRH konsultointi, Helsinki.

Keränen, Vesa & Lamberg, Niko & Penttinen, Jukka 2003. Verkkojulkaisun hallinta. Docendo Finland Oy, Jyväskylä.

Kilpi, Tuomas 2006. Blogit ja bloggaaminen. Readme.fi, Helsinki.

Korpela, Jukka K 2007. Internet hyöty- & viihdekäytössä. WSOYpro/Docendo-tuotteet, Jyväskylä.

Kortesuo, Katleena 2009. Tekstiä ruudulla – Kirjoitamme verkkoon. Infor Oy, Helsinki.

Lehtipuu, Unna 2006. Ruuturitari ja digidonna – Lapsi matkalla mediaan. WSOY, Helsinki.

Mannerheimin Lastensuojeluliiton Vanhempainnetti 2011. Lapset ja media, Netin julkisuus. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<http://www.mll.fi/vanhempainnetti/tietokulma/lapset_ja_media/internet_ja_digitaaliset_pelit/netin_julkisuus/>

Matikainen, Janne 2008. Verkko Kasvattajana – Mitä aikuisen tulisi tietää ja ajatella verkosta? Gaudeamus Helsinki University Press/Palmenia, Helsinki.

Muotibloggaaja 2011. Muotibloggaaja, Tampere. Haastattelu, 14.10. 2011.

Mäkinen, Olli 2006. Internet ja etiikka. BTJ Kirjastopalvelu Oy, Helsinki.

Mäkinen, Maarit 2009. Digitaalinen voimistaminen paikallisten yhteisöjen kehittämisessä. Tampere University Press, Tampere.

Niemi-Pynttari, Risto 2007. Verkkoproosa – tutkimus dialogisesta kirjoittamisesta. nta-mo, Helsinki.

Näre, Sari 2005. Julkisuudesta ja intimitetistä. Sari Näre ja Kirjapaja Oy, Helsinki.

Palmén, Johanna 2011. Etujoukko. Image 27 (2), 70-77.

Seppänen, Janne 2001. Katseen voima – kohti visuaalista lukupainoa. 7.painos. Vastapaino, Tampere.

Sharma, Leena & Blåfield, Ville 2007. Ken leikkiin ryhtyy... Julkisuuden himo ja hinta. Gummerus Kustannus Oy, Helsinki.

Sisältömarkkinointi 2010. Miten blogi lakkautetaan tyylikkäästi? Luettu ja tallennettu 31.10.2011.

<<http://www.sisaltomarkkinointi.fi/2010/03/26/miten-blogi-lakkautetaan-tyylikkaasti/>>

Tiedottaja 2010. Tutkimus: Blogit ja viestintä. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<http://www.tiedottaja.fi/wp-content/uploads/2010/02/Tutkimus_blogit_ja_viestinta_20101.pdf>

Tietosuoja 2005. Tietosuojavaltuuden toimisto, Valokuva ja yksityisyyden suoja henkilötietolain kannalta. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://www.tietosuoja.fi/33490.htm>>

Vuodatus 2011. Etusivu. Luettu ja tallennettu 23.10.2011.

<<http://www.vuodatus.net/>>

Wikikirjasto 2011a. Helppokäyttöiset blogipalvelut. Luettu ja tallennettu 23.10.2011.

<http://fi.wikibooks.org/wiki/Helppok%C3%A4ytt%C3%B6iset_blogipalvelut>

Wikikirjasto 2011b. Viisautta blogin käyttöön / Perusasioita blogeista ja bloggaamisesta. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<http://fi.wikibooks.org/wiki/Viisautta_blogin_k%C3%A4ytt%C3%B6%C3%B6n/Perusasioita_blogeista_ja_bloggaamisesta#Blogien_komentointi>

Wikipedia 2011a. Blogi. Luettu ja tallennettu 17.10.2011.

<<http://fi.wikipedia.org/wiki/Blogi>>

Wikipedia 2011b. Salanimi. Luettu ja tallennettu 22.10.2011.

<<http://fi.wikipedia.org/wiki/Salanimi>>

Wikipedia 2011c. IP-osoite. Luettu ja tallennettu 23.10.2011.

<<http://fi.wikipedia.org/wiki/IP-osoite>>

Wikipedia 2011d. Teletunnistetiedot. Luettu ja tallennettu 23.10.2011.

<<http://fi.wikipedia.org/wiki/Teletunnistetieto>>

Wikipedia 2011e. Julkisuuden henkilö. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Julkisuuden_henkil%C3%B6>

Yle Tampere 2011. Valokuva on nykyään kertakäyttötavaraa. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<http://yle.fi/alueet/tampere/2011/09/valokuva_on_nykyaan_kertakayttotavaraa_2826093.html>

Yle Uutiset 2009. Työnantajaa Facebookissa haukunnut saa potkut. Luettu ja tallennettu 21.10.2011.

<http://yle.fi/uutiset/kotimaa/2009/10/tyonantajaa_facebookissa_haukkunut_sai_potkut_1112698.html>

Yle Uutiset 2011. Kameroita kaikkialla. Luettu ja tallennettu 21.10.2011.

<http://yle.fi/uutiset/nakokulmat/2011/08/kameroita_kaikkialla_2794142.html>

Muut lähteet

Blogivihjeet 2010. Vinkkejä blogin pitämiseen – blogin ulkoasu. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://blogivihjeet.blogspot.com/2010/06/blogin-ulkoasu.html>>

Cocosweetdreams 2011a. Mamman matkamuisto. Luettu ja tallennettu 18.10.2011.

<<http://cocosweetdreams.indiedays.com/tag/sisustusdecoration/page/4/>>

Cocosweetdreams 2011b. Valokuvablogi. Luettu ja tallennettu 18.10.2011.

<<http://cocosweetdreams.indiedays.com/2011/01/page/2/>>

Ideahautaamo 2011. Malliesimerkki. Luettu ja tallennettu 19.10.2011.

<<http://ideahautaamo.blogspot.com/2011/08/malliesimerkki.html>>

Kaikkimitähalusin 2011a. Ajatelmia ja virtaa. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://kaikkimitahalusin.blogspot.com/2011/07/ajatelmia-ja-virtaa.html>>

Kaikkimitähalusin 2011b. This and that. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://kaikkimitahalusin.blogspot.com/2011/06/this-and-that.html>>

Kaikkimitähalusin 2011c. Rauhallista. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://kaikkimitahalusin.blogspot.com/2011/10/rauhallista.html>>

Kannesta kanteen 2011. Muutos blogin nimessä. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://kannestakanteen.blogspot.com/2011/10/muutos-blogin-nimessa.html>>

Magicipoks 2011. Aika hiljast! Luettu ja tallennettu 22.10.2011.

<<http://magicipoks.indiedays.com/2011/06/30/aika-hiljast/>>

Oceanchild87 2011. OceanChild. Luettu ja tallennettu 20.10.2011.

<<http://oceanchild87.blogspot.com/2011/05/oceanchild.html>>

Tarabanxx 2011. Polaroid-tiistai. Luettu ja tallennettu 21.10.2011.

<<http://tarabanxx.blogspot.com/2011/01/polaroid-tiistai.html>>